

การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

นางสาวนิศาชล ภาวงศ์

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PROPOSED PHYSICAL EDUCATION COURSE TO PROMOTE SPORTSMANSHIP OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดย	นางสาวนิศาชล ภาวงศ์
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทีย์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทีย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน)

นิศาชล ภาวงศ์ : การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (PROPOSED PHYSICAL EDUCATION COURSE TO PROMOTE SPORTSMANSHIP OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร.ภารดี ศรีลัด, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร.สุธนะ ดิงศภทิพย์, 176 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 525 คน แบ่งเป็น ครูพลศึกษาและผู้บริหาร โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไป 180 ชุด ได้กลับคืนมา 140 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 โดยเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 20 ชุด แบบสอบถามของครูพลศึกษา 120 ชุด และส่งแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 450 ชุด ได้กลับคืนมา 385 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.56 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของผู้บริการและครูพลศึกษาเท่ากับ 0.73 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของนักเรียนเท่ากับ 0.77 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพ ปัญหาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และพบว่าครูพลศึกษามีสภาพ ปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้พบว่านักเรียนมีสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา และการวัดและการประเมินผล

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อนิติ .....
 _____

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....
 _____

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....
 _____

5983336827 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: PROPOSED OF PHYSICAL EDUCATION COURSE / DEVELOPMENT OF ADDITIONAL SUBJECT / PROCEDURE OF A PHYSICAL EDUCATION SUBJECT / AN ARRANGEMENT OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES IN ORDER TO REINFORCE SPORTSMANSHIP / SPORTSMANSHIP / CHARACTERISTICS OF SPORTSMANSHIP / NEEDS ASSESSMENT

NISACHON PAWONG: PROPOSED PHYSICAL EDUCATION COURSE TO PROMOTE SPORTSMANSHIP OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR: PARADEE SRILAD, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF.SUTHANA TINGSABHAT, Ph.D., 176 pp.

This research's purposes are as follows; 1) To study circumstances, problems, and needs of a Physical Education syllabus in order to reinforce good sportsmanship of senior high school students. 2.) To propose a physical education syllabus in order to reinforce good sportsmanship of senior high school students by having 525 students from a sample group. Managers are separated, Physical Education teachers for 140. The percentage of 77.78 form 180 and opper secondary school student for 385 people. The percentage of 85.56 form 450. The measurement used in the research is a survey of opinions and suggestions which is analyzed by the average deviation.

The result found that 1) Physical Education management in order to reinforce good sportsmanship consists of 4 aspects; expected learning objectives, a course syllabus planning, an activity arrangement, and learning measurement and evaluation. Overall problems found that managers have a problem at a moderate level. When each aspect is analyzed, the results come up with a course syllabus planning and learning measurement and evaluation are at a high level whereas the needs of every aspect are at a high level as well. Also, Physical Education teachers have overall problems level as moderate. When each aspect is analyzed, an activity arrangement and learning measurement and evaluation are at a high level whereas the needs of every aspect are at a high level. Besides, Students are found to have problems and needs in every aspect at a high level. 2) to purposed of physical education curriculum in order to reinforce good sportsmanship consists of objectives, a course structure, purposes of sportsmanship, activity tasks, learning media, syllabus management, an explanation of subjects, course syllabus, measurement and evaluation

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature .....

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature .....

Academic Year: 2017 Co-Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความดูแลเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.ภารตี ศรีสัต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ มีคุณค่าทางวิชาการ รวมทั้งการให้กำลังใจและความช่วยเหลือในทุกด้านมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย ตลอดจนการเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับนิสิตในงานด้านวิชาการ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณะ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพร้อมทั้งตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณะ อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ อาจารย์ ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ ที่ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยารองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง ที่ให้คำแนะนำและเข้าร่วมในการประชุมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา และนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร และครูพลศึกษา ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวเป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด และเป็นกำลังใจอันมีค่าอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดี ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ สิ่งดีงามที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านที่กล่าวมา จะประทับอยู่ในใจผู้วิจัยตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
1.1 วิสัยทัศน์.....	9
1.2 หลักการ.....	9
1.3 มาตรฐานการเรียนรู้.....	9
1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา.....	10
1.5 สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	11
1.6 คุณภาพของผู้เรียน.....	11
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	12

2.1 แนวคิด ปรัชญา และหลักการ	12
2.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	12
2.3 หลักและวิธีการสอนพลศึกษา.....	14
3. หลักสูตร	15
3.1 ความหมายของหลักสูตร	15
3.2 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา.....	16
3.3 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร.....	17
3.4 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	18
3.5 ประเภทของหลักสูตร	21
3.6 ความต้องการจำเป็น.....	28
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการมีน้ำใจนักกีฬา	32
4.1 ความหมายของน้ำใจนักกีฬา.....	32
4.2 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา.....	33
4.3 ลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา.....	34
4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม.....	41
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
6. กรอบแนวคิด	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ชั้นที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	52
1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
1.2 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	52
1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย.....	53
1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54

ชั้นที่ 2 การดำเนินการนำเสนอหลักสูตร	55
2.1 การกำหนดแบบแผนการนำเสนอหลักสูตร	55
2.2 การติดต่อประสานงานในการหาคุณภาพหลักสูตร	56
ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	56
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	57
3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	60
ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	62
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตร รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหารและครูพลศึกษา	90
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ของ ผู้บริหาร และครูพลศึกษา	94
ตอนที่ 5 การนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	95
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	108
สรุปผลการวิจัย	108
อภิปรายผล	124
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	131
รายการอ้างอิง	132
ภาคผนวก	137
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	138

ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย.....	141
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	158
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	161
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	176

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา	40
ตารางที่ 2	จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา.....	60
ตารางที่ 3	จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ของนักเรียน.....	61
ตารางที่ 4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร	62
ตารางที่ 5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา.....	62
ตารางที่ 6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน.....	63
ตารางที่ 7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของผู้บริหาร.....	64
ตารางที่ 8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของครูพลศึกษา	65
ตารางที่ 9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียน	66
ตารางที่ 10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหาร.....	67

- ตารางที่ 29** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา 85
- ตารางที่ 30** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน 86
- ตารางที่ 31** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหาร 87
- ตารางที่ 32** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผล ของครูพลศึกษา.....88
- ตารางที่ 33** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน 89

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1	รูปแบบการจัดหลักสูตรของ Tyler (Tyler's Model).....20
ภาพที่ 2	แสดงองค์ประกอบของหลักสูตร 21
ภาพที่ 3	กรอบแนวคิด.....49
ภาพที่ 4	สรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 51

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากในด้านต่างๆ และกำลังก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมล้วนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้คุณลักษณะของเด็กเปลี่ยนไป ประกอบกับรัฐบาลได้ประกาศนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีเป้าหมายให้ประเทศไทยก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศรายได้สูงโดยใช้นวัตกรรมทางเศรษฐกิจสังคม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงเพื่อการขับเคลื่อนประเทศ ด้วยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเด็กไทย ด้วยสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เด็กไทยมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย อีกทั้งสังคมไทยกำลังเผชิญกับความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรมและมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ถึงแม้ประชาชนจะมีความรู้ที่เพิ่มขึ้น มีรายได้ที่สูงขึ้น แต่ก็ยังคงพบปัญหาแบบเดิมและยังพบปัญหาใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และจากสถิติปัญหาในวัยรุ่นก็พบว่า วัยรุ่นมีปัญหาการใช้ยาเสพติด ปัญหาการทะเลาะวิวาท อาชญากรรม จากสถิติการก่ออาชญากรรมในปี 2558 พบว่า คดีสูงสุดคือ คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พบว่ามีการจับกุมถึง 1,570 ครั้ง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) นอกจากนี้ในการแข่งขันกีฬาต่างๆในปัจจุบันจะมีการนำเสนองานหรือข่าวการทะเลาะวิวาทในสนามแข่งขันกีฬา การแสดงออกของกองเชียร์ที่ไม่เหมาะสม มีการใช้อาวุธทำร้ายร่างกาย การขว้างปาสิ่งของ การโห่ร้องสาเหตุจากการไม่พอใจกับคำตัดสิน หรือแม้กระทั่งความไม่ยุติธรรมในการตัดสินของกรรมการออกมาให้เห็นในปัจจุบันอยู่บ่อยครั้ง นั้นแสดงให้เห็นว่าคุณธรรมในตัวบุคคลเสื่อมถอยลง ไม่สนใจในความถูกต้อง และขาดการมีน้ำใจนักกีฬา

การศึกษาสำหรับเยาวชนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชาชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

มาตรา 7 ระบุว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความ

เป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 ระบุว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลักเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและต้องพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) และจากแนวคิดของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี สรุปลงได้ว่า ถ้าทุกคนขาดเสียซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬาแล้ว การปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็ยากที่จะพัฒนาหรือมีความมั่นคงอยู่ได้ ดังนั้นสนามกีฬาจึงเป็นสิ่งสำคัญในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการปกครองประเทศ ยังคงดำรงเจตนารมณ์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยได้รับรู้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาและวิกฤติการณ์ข้อขัดแย้งต่างๆของประเทศชาติ จำเป็นต้องป้องกัน และแก้ไขด้วย “การปฏิรูปการศึกษา” การบังคับใช้กฎหมายและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบอบคุณธรรมและจริยธรรม และการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง มีความสุข ผู้เรียนได้รับการพัฒนาครอบคลุมใน 4 ด้านคือ Head Heart Hand Health ประชาชนได้รับการพัฒนาทักษะและพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย สามารถแสวงหาองค์ความรู้ได้ สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2554) จากข้อมูลการสำรวจต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยพบว่าเด็กและเยาวชนไทยยังมีจุดอ่อนด้อยหลายประการ ที่สำคัญที่สุดคือ การพูดความจริง และความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นภาพสะท้อนว่า เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันยังขาดคุณธรรม จริยธรรม เช่น เรื่องการให้อภัยและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบร่มเย็น

การศึกษาสำหรับเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากอยู่ในวัยแห่งการเรียนรู้สามารถรับรู้ และเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของสังคม การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาเยาวชนในด้านการมีน้ำใจนักกีฬา และการประพฤติตนและเมื่อศึกษาถึงหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อศึกษาคูมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีแล้วพบว่าในมาตรฐานที่ พ 3.2 ระบุว่า รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุทธิภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ในการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ครูผู้สอนยังไม่เน้นเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาแก่ผู้เรียน มักจะมุ่งเน้นให้เด็ก ได้มีส่วนร่วม ได้เคลื่อนไหว เน้นทักษะการเล่นกีฬามากเกินไป แต่ไม่ได้เน้นให้เด็กเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะปลูกฝังให้เด็กเติบโตเป็นคนพลเมืองที่ดีของสังคม หลักสูตรรายวิชาพลศึกษามักมองข้ามความสำคัญเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาซึ่งเป็น

คุณลักษณะที่จะต้องปลูกฝังให้กับเด็กนักเรียนซึ่งในวิชาพลศึกษาจะสามารถซึ่งส่งเสริมการมีน้ำใจนักกีฬาได้ชัดเจนมากที่สุด

ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวไกลมากขึ้น การมีบทบาทของครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องล้วนมีความสำคัญในการแสดงออกถึงศักยภาพของสถานศึกษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโรงเรียนจะต้องมีแนวทางที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาที่มีบทบาทในการชี้แนะแนวทางในการจัดการศึกษาและประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน

เมื่อหลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งทางด้าน การเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และมวลประสบการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหลักสูตรที่ดีสำหรับโรงเรียนแต่ละแห่งย่อมมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม หรือยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสม ต่อผู้เรียน สถานการณ์ และความต้องการของชุมชน โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และประสิทธิภาพของหลักสูตร

รายวิชาพลศึกษานั้นเป็นวิชาที่มุ่งเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นคือเป็นการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งใน 1) ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อให้นักเรียนได้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ดี 2) ด้านทักษะเบื้องต้นของการเคลื่อนไหวและทักษะการกีฬาเพื่อให้นักเรียนสามารถเล่นกีฬาในเวลาว่างได้ตามอัธยาศัยของตนเอง 3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวและทักษะการกีฬาต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถออกกำลังกายและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย 4) ด้านคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา และ 5) ด้านเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆไปใช้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) วิชาพลศึกษานอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว วิชาพลศึกษาและกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย (เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี, 2524 อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทนต์, 2550)

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดขั้นปีของสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตัวชี้วัดนี้จะระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือ หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา หรือแม้แต่ในการทำงาน และในการมีชีวิตร่วมกันก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงานและการมีชีวิตร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีแก่ทุกฝ่ายตามหลักอุดมคติของการกีฬา ดังพระบรมราโชวาท พระราชดำรัส เกี่ยวกับการกีฬาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 (2498 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2553)

"...การกีฬานั้น ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า เป็นปัจจัยในการบริหารร่างกายให้แข็งแรง และฝึกอบรมจิตใจให้ผ่องแผ้วร่าเริง รู้จักแพ้ และชนะไม่เอาัดเอาเปรียบกัน มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน สามัคคีกลมเกลียวกันอย่างที่เรียกกันว่ามีน้ำใจเป็นนักกีฬา..."

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากน้ำใจของผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬาโดยแท้ คือในการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนานนั้นเป็นการเล่นกีฬาเพื่อความเข้าใจกัน ความร่วมมือกัน ความเห็นอกเห็นใจกัน สามัคคีกลมเกลียวกัน น้ำใจนักกีฬานั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเป็นอย่างยิ่งของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงานก็ตาม ล้วนจะต้องเล่นหรือทำงานกันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งสิ้น น้ำใจนักกีฬานั้นมิได้หมายความว่า เล่นกีฬาแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องประกอบไปถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความเคารพกฎกติกา การรู้จักหน้าที่ การเคารพหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ต่างหากคือน้ำใจนักกีฬาที่แท้จริง ดังนั้นการมีน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและตระหนักถึงความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาเพราะน้ำใจนักกีฬาไม่ได้มีอยู่ในเฉพาะคนที่เล่นกีฬาเท่านั้น บุคคลอื่นทั่วไปก็สามารถแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้ ไม่ว่าจะเป็นการให้เกียรติผู้อื่น การเคารพซึ่งกันและกัน น้ำใจนักกีฬา เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ข้อหนึ่งที่สำคัญและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล (สุพนิต อธิวิรุฒิ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้ระบุไว้ว่า ได้มุ่งหวังให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬา และคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมีองค์ความรู้ด้านการกีฬา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจและสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ดังนั้นบุคลากรในสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องทำหน้าที่ในการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา การมีคุณธรรมจริยธรรม ดังที่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (อึ้งถึงโน วิโรจน์ วงษ์พน, 2550) ได้กล่าวถึงความหมายของการพลศึกษาและการศึกษาว่า “การพลศึกษาและการกีฬาคือการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยปลูกฝังสันดานอันดีและสร้างความสำเร็จเติบโตให้แก่เด็ก” และจากการศึกษางานวิจัยพบว่าตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษาประกอบด้วยคุณธรรมจริยธรรม 10 ประการ ได้แก่ 1) ความมีน้ำใจนักกีฬา 2) การเป็นแบบอย่างที่ดี 3) ความรับผิดชอบ 4) ความซื่อสัตย์สุจริต 5) ความเมตตาปราณี 6) ความยุติธรรม 7) ความเสียสละ 8) ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ 9) ความกตัญญูกตเวทิต 10) ความมีระเบียบวินัย พบว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่มีความสำคัญในการชี้วัดคุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษาได้สูงสุด (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556) นอกจากนี้ อนันต์ อัดชู (2538) กล่าวว่า การกีฬาและการแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬาเกิดความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองดีของชาติสืบไป โดยเฉพาะกีฬานักเรียน ผู้ฝึกจะต้องอบรมให้นักกีฬามีจิตใจสะอาด ลงสนามแข่งขันด้วยความเชื่อมั่น มีระเบียบวินัย เล่นด้วยความจริงใจ เต็มใจ และ

ยุติธรรม การเห็นแก่ตัว การเล่นซี้โกงคู่ต่อสู้ หรือผิดกติกา ผู้ฝึกไม่ควรสอนให้นักกีฬาทำ ควรฝึกให้นักกีฬาเป็นสุภาพบุรุษและเป็นคนดี อย่าหวังการแพ้ชนะจนเกินไป จนทำให้ลืมนิสัยคุณธรรม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการการมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผ่านมา พบว่า มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาและการมีน้ำใจนักกีฬา ดังเช่น ชาญวิทย์ สร้อยคำ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เรื่องฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2559) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียนในประเทศไทย ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และชาญชัย ยมดิษฐ์ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สุพนิต อิทธิวุฒิ (2555) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 เป็นต้น และจากสภาพปัญหาและความสำคัญ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและสภาพสังคม ซึ่งตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมรายวิชาได้ตามความถนัด ความสนใจของนักเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองโดยเน้นการปฏิบัติให้นักเรียนเกิดน้ำใจนักกีฬา ตระหนักถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาในการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ในโรงเรียนต่างๆ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้กิจกรรมการสอนพลศึกษาเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ และจากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งที่สังคมในปัจจุบันต้องการให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเพราะถ้าหากทุกคนเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาก็จะทำให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี เคารพกฎกติกา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ก็จะนำมาซึ่งการมีคุณภาพชีวิตที่ดีการทำงานและการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

คำถามวิจัย

แนวทางการนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายควรมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา
  - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ในการทำวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง กระบวนการสร้างหลักสูตรในลักษณะ จัดทำรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา และสอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจของผู้บริหาร ครูพลศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1) การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การดำเนินการนำเสนอร่างหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยการ Focus group

ร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง หลักสูตรเพิ่มเติมรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา การวัดและการประเมิน

กระบวนการทางพลศึกษาและกีฬา หมายถึง กระบวนการทางพลศึกษาและกีฬาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้าน

ความรู้ ด้านคุณธรรมและด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆกัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับระดับความสามารถ เน้นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ การเล่นเกม การฝึกปฏิบัติตามกฎกติกา การยอมรับในผลแพ้ชนะ การมีน้ำใจซึ่งกันและกัน ความสามัคคีกันในกลุ่ม และการประเมินตนเองเป็นต้น

น้ำใจนักกีฬา หมายถึง หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา หรือแม้แต่ในการทำงาน และในการมีชีวิตร่วมกันก็ตาม เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงานและการมีชีวิตร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีแก่ทุกๆฝ่าย

ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา
- 3) ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา
- 4) ด้านการมีน้ำใจ
- 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า

ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตและคำถามของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการของการ เก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น และการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นเพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ได้ร่างหลักสูตรที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตรงตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ โดยเสนอหัวข้อ ต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 วิสัยทัศน์
  - 1.2 หลักการ
  - 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้
  - 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและศึกษา
  - 1.5 สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
  - 1.6 คุณภาพของผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
  - 2.1 แนวคิด ปรัชญา และหลักการ
  - 2.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
  - 2.3 หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา
3. หลักสูตร
  - 3.1 ความหมายของหลักสูตร
  - 3.2 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
  - 3.3 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร
  - 3.4 องค์ประกอบของหลักสูตร
  - 3.5 ประเภทของหลักสูตร
  - 3.6 การประเมินความต้องการจำเป็น
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการมีน้ำใจนักกีฬา
  - 4.1 ความหมายของน้ำใจนักกีฬา
  - 4.2 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
  - 4.3 ลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา
  - 4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิด

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุไว้ว่า

1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้

1.3.1 มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงและปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร จะสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร

1.3.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น หมายถึงสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้นเป็นตัวชี้วัดพัฒนาการของผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดช่วงชั้นจึงมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่มีความเฉพาะเจาะจงมากกว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดช่วงชั้นเพื่อใช้สำหรับเป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตร กำหนดเนื้อหา การเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

1.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรม ด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรมค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สารที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1. ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิถีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์กับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

1.5 สารการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้จ่าย สารเสพติด และความรุนแรง

1.6 คุณภาพของผู้เรียน

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย และรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม

3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่น และเป็นสุข

4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม

5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติดและการล่วงละเมิดทางเพศ

6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน

7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเองจนงานสำเร็จลุล่วง

8. วางแผนและปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

สรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่ให้โรงเรียนใช้เป็นแนวทางแกนกลางในการจัดการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.1 แนวคิด ปรัชญา และหลักการ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวถึงความหมายของปรัชญาการศึกษาว่า ปรัชญาการศึกษา หมายถึง ค่านิยม หลักการ วิธีการและทฤษฎีต่างๆทางการศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์และการถกเถียง พิเคราะห์ด้วยเหตุผลอย่างละเอียดลออถี่ถ้วนเป็นอย่างดีและถูกต้อง ได้เป็นที่ยอมรับของวิชาชีพพลศึกษาแล้วว่า สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดและดำเนินการ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

ตามหลักการของการพลศึกษานั้น หลักการทางพลศึกษาก็คือความคิดรวบยอดต่างๆทางพลศึกษาซึ่งอาจจะได้จากข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เช่น สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยาการกีฬา หรือเป็นหลักการที่ได้จากความคิดรวบยอดที่เกิดจากแนวคิดหรือหลักการทางปรัชญา เช่น จากประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจ หรือความหยั่งเห็นในเรื่องต่างๆรวมกัน ดังนั้น ค่านิยม หลักการและปรัชญาทางการพลศึกษาที่ได้ผ่านการถกเถียงเป็นทฤษฎีและเป็นที่ยอมรับในวิชาชีพพลศึกษาจนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้นั้นก็คือ เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนหรือบุคคลมีพัฒนาการในด้านต่างๆ

2.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

Bookwater (1969, อ้างถึงใน ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล, 2554) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของพลศึกษาไว้คือ

1. วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Immediate Control Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ในขณะที่มีการเรียนการสอน คือ

- 1.1 สมรรถภาพทางกาย (Physical) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการที่จะประกอบกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- 1.2 ความรู้ (Knowledge) ในการเข้าร่วมกิจกรรมผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

1.3 ทศนคติ (Attitude) สร้างทศนคติที่ต้งามในการออกกำลังกายที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

1.4 ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ การมีทักษะที่ดีต้องฝึกฝนแบบค่อยเป็นค่อยไป

2. วัตถุประสงค์ในระดับที่สอง (Secondary Control Objective) เป็นวัตถุประสงค์ในขั้นที่ต้องการให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านต่างๆ หลังจากที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว ได้แก่

2.1 พัฒนาการทางด้านอวัยวะต่างๆ ของร่างกายและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปกติเมื่อผู้เรียนได้ออกกำลังกายสม่ำเสมอกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ก็จะเจริญเติบโตแข็งแรง มีขนาดใหญ่ ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.2 พัฒนาการทางด้านงานประสานงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ทำให้มีความคล่องตัวมีจังหวะในการเล่น ตลอดจนมีทักษะมากขึ้นตามลำดับ

2.3 พัฒนาการทางด้านความรู้ การตัดสินใจ การวิเคราะห์เรื่องราวตลอดจนมีเหตุผลในเรื่องของความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่างๆ

2.4 พัฒนาการทางด้านอารมณ์ โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว จะมีอารมณ์หลายอย่างหลายประการด้วยกัน เช่น โกรธ เกลียด รัก การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาบ่อยๆ จะช่วยระงับอารมณ์ต่างๆ

3. วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นภายหลัง (Remote Adjustment Objective) เป็นจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาขึ้นหลังจากที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางพลศึกษา ได้แก่

3.1 ส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี

3.2 ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3.3 ส่งเสริมให้มีความประพฤติเป็นพลเมืองที่ดี เช่น เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี รู้จักรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือ การมีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกาของสังคม ฯลฯ

4. วัตถุประสงค์สูงสุด (Ultimate Aim) เป็นจุดมุ่งหมายระดับสูงสุด ซึ่งจะต้องใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งถือว่าเป็นจุดหมายของพลศึกษาโดยตรง

วรศักดิ์ เพียร์ชอบ (2548) ได้ให้คำจำกัดความว่าพลศึกษา คือ กระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย

2. ด้านทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆ ของร่างกายและทักษะการเล่นกีฬา
3. ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
4. ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
5. ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

สมคิด สวนศรี (2534 อ้างถึงใน สบสันต์ มหานิยม, 2547) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ และรู้ถึงประโยชน์ของการพลศึกษาที่มีต่อชีวิตมนุษย์
2. เพื่อให้เด็กมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนชอบหรือมีความถนัด
3. เพื่อนำทักษะและความรู้ไปใช้ประกอบกิจกรรมได้ในยามว่าง
4. เป็นการสร้างนิสัยตามหลักประชาธิปไตย
5. เพื่อสร้างให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. เพื่อให้ความรู้หลักการที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ในแง่อนามัย
7. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมส่วนใหญ่
8. เพื่อเป็นการแก้ข้อบกพร่องบางอย่างในตัวเด็ก
9. เพื่อปลูกฝังความสามัคคี
10. เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

สรุปได้ว่า พลศึกษา คือ ศาสตร์แขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวหรือกีฬาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

2.3 หลักและวิธีการสอนพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้อธิบาย หลักและวิธีการสอนพลศึกษาไว้ว่า หลัก วิธีการ และกลวิธีต่างๆ ในวิชาพลศึกษาที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชากิจกรรม และประสบการณ์ ตลอดจนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในการกระตุ้นนักเรียนได้เล่นและร่วมปฏิบัติจริงด้วยตนเองในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ เพื่อให้มีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้วางไว้

หลักการและวิธีการสอนเหล่านี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ถ้าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาคนใดแม้จะมีความรู้ความสามารถดีสักเพียงใดก็ตาม แต่ถ้ายังขาดปัจจัยที่สำคัญนี้ ก็อาจกล่าวได้ว่า โอกาสที่การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูคนนั้นจะบรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้นั้นจะมีน้อยมากหรือไม่มีเลย ครูที่มีแต่ความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในเนื้อหาวิชาอย่างดีเพียงอย่างเดียว แต่ปราศจากซึ่งหลักการและวิธีการสอนควบคู่กันไปด้วยนั้น เปรียบได้กับคนที่นั่งเรือโดยไม่มีไม้พาย โอกาสที่จะไปถึงฝั่งนั้นก็ย่อมเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก การสอนวิชาพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน

ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกคน นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และมีทักษะในวิชากิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่างๆอย่างดีแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกลวิธีการสอนต่างๆ ตลอดจนสามารถนำกลวิธีต่างๆเหล่านั้นมาใช้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆด้วยตนเองเป็นอย่างดีได้อีกด้วย การเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนจึงจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้

สรุปได้ว่าหลักและวิธีการสอนคือรูปแบบเทคนิคการสอนที่หลากหลายครูผู้สอนจำเป็นต้องมี และใช้ยึดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. หลักสูตร

3.1 ความหมายของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร คือ ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรจึงเป็นเสมือนแผนที่กำหนดทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมาย และมีการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่กำหนดซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

Taba (1962) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร เป็นเอกสารที่เขียนขึ้นโดยประกอบด้วยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

Sowell, Evelys . (1996) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นการสะสมความรู้ ดั้งเดิม เป็นวิธีการคิด เป็นประสบการณ์ที่ถูกกำหนดไว้เป็นแผนการจัดการสภาพการเรียนรู้ เป็นความรู้ และคุณลักษณะของผู้เรียน เป็นเนื้อหาและกระบวนการ เป็นแผนการเรียนการสอน เป็นจุดหมายปลายทางและผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอน

กาญจนา คุณารักษ์ (2540) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรหมายถึงโครงการหรือแผนงาน อันประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรม และวัสดุต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนอันที่จะพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของตนเอง

กรมวิชาการ (2542) ได้กำหนดความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาตนเองไปในทิศทางที่เหมาะสม

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตร ในความหมายตามทัศนะเดิมว่า “หลักสูตรหมายถึงรายวิชา หรือเนื้อหาที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน” ต่อมาในปัจจุบันที่ความรู้สาขาต่างๆก้าวหน้าขึ้นทั้งความรู้ด้านจิตวิทยา ด้านพัฒนาการเด็ก และทฤษฎีการเรียนรู้ ทำให้รู้ว่าการสนองต่อความต้องการของผู้เรียนไม่ใช่เป็นเพียงแค่การจัดรายวิชาให้เรียนเหมือนกันเท่านั้นแต่ยังต้องคำนึงถึงการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมพัฒนาการและสนองความต้องการของผู้เรียนด้วย จึงสามารถสรุปความหมายของหลักสูตรตามทัศนะใหม่ ดังนี้ หลักสูตรคือแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง 1) วิชาและเนื้อหาไปกรมการศึกษา เอกสารและหลักสูตรแม่บท 2) ประสบการณ์ 3) สิ่งที่คาดหวังและสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

นันทน์ภัส รัตนศิลป์ชัย (2553) ได้สรุปว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์และกิจกรรมทั้งหลายที่หน่วยงานทางการศึกษาทั้งระดับส่วนกลาง ระดับส่วนภูมิภาค และระดับสถานศึกษา จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ พัฒนาทักษะและส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่างๆ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยอาศัยการประเมินผลเพื่อตรวจสอบยืนยันผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายถึง ประมวลความรู้และประสบการณ์กิจกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเป็นกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาและมีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

3.2 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารพบว่านักการศึกษาหลายๆท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวว่าหลักสูตรสถานศึกษา เป็นแผนแนวทางหรือข้อกำหนดของของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนรวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้สะสมไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จ

วัฒนา บุญญฤทธิ์ (2548) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึงหลักสูตรที่มีหุ้นส่วนการทำงานร่วมกันภายในสถานศึกษาที่มีการวางแผนและออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมภาระงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกด้านของสถานศึกษา

สำนักงานเขต 2 พื้นที่ปทุมธานี (2552 อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดมวลประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดย สถานศึกษาและผู้เรียนร่วมกันพัฒนา หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ สามารถพัฒนา อาชีพและคุณภาพชีวิตให้เต็มตาม ศักยภาพ

สุคนธ์ สิงห์มณี (2552, อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้อธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาว่า หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง เอกสารที่ โรงเรียนจัดทำขึ้นในรูปแบบหลักสูตรการศึกษามีขอบเขตเนื้อหาสาระของหลักสูตร ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัด และประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาและเชื่อมโยงสอดคล้อง ในภาพรวมทั้งหมดของหลักสูตรสถานศึกษา

สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษา คือ การที่สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน โดยที่หลักสูตรสถานศึกษาต้องจัดให้มีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และบริบทของโรงเรียนโดยใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางในการจัดทำ

3.3 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

มีนักการศึกษาส่วนใหญ่ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรโดยมีความหมาย 2 นัย ได้แก่ นัยแรก หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่หรือใช้อยู่ให้ดียิ่งขึ้น นัยที่สอง หมายถึง การ สร้างหลักสูตรขึ้นใหม่ โดยไม่ใช้หลักสูตรเดิมเป็นรากฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น จะมีกระบวนการ ต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการหรือความจำเป็นที่จะต้องมีการ พัฒนาหลักสูตร การกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกเนื้อหาวิชา การกำหนดอัตราเวลาเรียน การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล

สัจจ อูทรานันท์ (2527 อ้างถึงใน แสงรุ่ง พูลสุวรรณ , 2554) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า development มีความหมายอยู่ 2 ลักษณะคือ การทำให้ดีขึ้นหรือทำให้ สมบูรณ์ขึ้น ทำให้เกิดขึ้น

Taba (1962) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอัน เดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และอื่นๆเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายที่วางไว้

Oliva (1988) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การเปลี่ยนแปลงและการทำหลักสูตรให้ดีขึ้น ซึ่งหมายความตั้งแต่การวางแผนหลักสูตร การใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตร บางครั้งมีผู้ใช้คำว่า การปรับปรุงหลักสูตร เป็นความหมายเดียวกับการพัฒนาหลักสูตร

ศิริพร ชีปนวัฒนา (2547) ให้ความหมายของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรว่า เป็นการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย และมีการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

ดุชฎี มัชฌิมภาโร (2548) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น หรือการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อนก็ได้ รวมทั้งการจัดทำและสร้างเอกสาร สื่อการเรียนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย

ฉันท ชาติทอง (2550) ได้ศึกษาแนวคิดของทาบา ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้มีผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชาการ การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ หรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบต่อทางด้านความคิด และความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแนวความคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สามารถทำได้สองอย่างคือ การนำหลักสูตรเก่าที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทาง

3.4 องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรช่วยให้นักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยเฉพาะครูมีความชัดเจนในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีต้องมีองค์ประกอบครอบคลุมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ทั้งหมด นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอความคิดในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังเช่น บุญชุม ศรีสะอาด (2546) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ พื้นฐาน 4 องค์ประกอบใหญ่ ได้แก่

1. จุดประสงค์
2. สาระความรู้ประสบการณ์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุว่าต้องคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. ส่วนนำ ข้อมูลในส่วนนี้ช่วยให้ผู้สอนรู้เป้าหมายโดยรวมของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน เช่น วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์

2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาที่จัดสอนในแต่ละปี/ภาคการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพร้อมทั้งจำนวนเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาเหล่านั้น โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาประกอบด้วยโครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างหลักสูตรชั้นปี

3. คำอธิบายรายวิชา เป็นส่วนประกอบที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับรายวิชานั้นๆ ในคำอธิบายรายวิชาจะประกอบด้วยรหัสวิชา ชื่อวิชา ประเภทรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นที่สอน พร้อมทั้งอธิบายว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชานี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอย่างไร ซึ่งจะระบุกระบวนการหรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4.2 การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4.3 ผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4.4 สภาพและบรรยากาศโดยเรียนรู้

4.5 เกณฑ์การวัดประเมินผลและการจบการศึกษา สถานศึกษาจัดทำคู่มือการวัด

และประเมินผลระดับสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และการจบหลักสูตรตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ เช่น การตัดสินผลการเรียน การรายงานผลการเรียน เอกสารหลักฐานหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

Tyler (อ้างถึงใน กมลมนัสขท์ บัณฑิตยานนท์ และ วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า, 2553) ได้นำเสนอองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ประการ คือ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การประเมินผล แสดงดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดหลักสูตรของ Tyler (Tyler's Model)

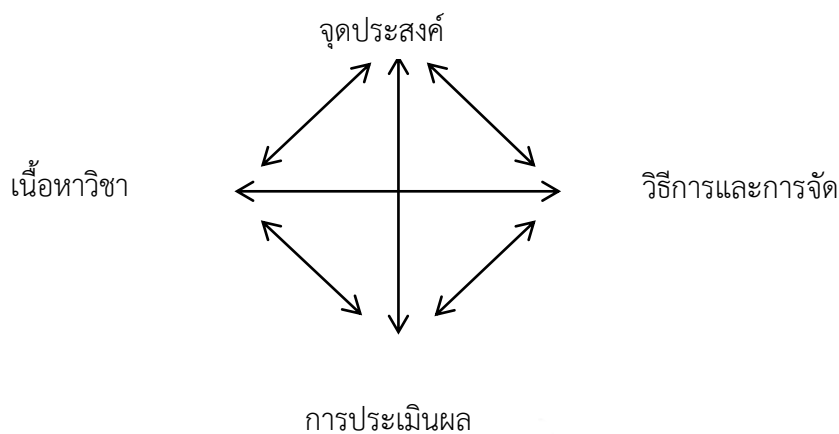
จุดประสงค์ (Objectives)	จุดประสงค์ที่ต้องการคืออะไร
การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selecting learning)	มีการคัดเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างไรเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Organizing learning)	มีการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างไรเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
การประเมินผล (Evaluation)	มีการประเมินประสิทธิภาพของการเรียนการสอน อย่างไร

ที่มา: กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และ วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า (2553)

Taba (1962 อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ สรุปได้ว่า หลักสูตรทุกหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรประเภทใดจะประกอบด้วยข้อความที่กล่าวถึง จุดหมายและจุดประสงค์เฉพาะ การคัดเลือกและจัดเนื้อหา แบบแผนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ได้รับ

Giles, Mccutcheon, and Zechiel (อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ประการ ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา วิธีการและการจัด และการประเมินผล ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นมีความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แสดงดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แสดงองค์ประกอบของหลักสูตร

ที่มา: Giles, Mccutcheon, and Zechiel (อ้างถึงใน กมลมนัสท์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553)

চার্গ বাক্সী (2542) ได้นำเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร
3. รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
4. จุดประสงค์ของวิชา
5. เนื้อหา
6. จุดประสงค์การเรียนรู้มหาวิทยาลัย
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
8. การประเมินผล
9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

สรุปได้ว่าการจัดทำหลักสูตรจะต้องประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้าง และการประเมินผล และสามารถเพิ่มเติมรายละเอียดได้ตามความเหมาะสมของแต่ละหลักสูตร

3.5 ประเภทของหลักสูตร

นักวิชาการด้านหลักสูตรได้จำแนกประเภทรูปแบบหรือแบบของหลักสูตรตามแนวคิดหรือหลักการที่ใช้ในการออกแบบไว้หลายลักษณะซึ่งแต่ลักษณะของหลักสูตรอาจแบ่งเป็นหลักสูตร

ประเภทย่อยๆที่อิงแนวคิดเดียวกันได้อีกหรือบางหลักสูตรที่มีชื่อเรียกเป็นชื่อเดียวกันหรือพร้อมกันกับชื่อของแนวคิดหรือหลักการที่ใช้นักวิชาการหลายคนได้จำแนกประเภทของหลักสูตรไว้ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

Taba (1962 อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น 5 ได้แก่

- 1) หลักสูตรรายวิชา (The Subject Organization)
- 2) หลักสูตรหมวด (The Broad Fields Curriculum)
- 3) หลักสูตรกระบวนการทางสังคมและภารกิจในชีวิตประจำวัน (Curriculum Based on Social Processes and Life Function)
- 4) หลักสูตรกิจกรรมหรือหลักสูตรประสบการณ์ (The Activity or Experience Curriculum)
- 5) หลักสูตรแกน (The Core Curriculum)

Saylor, Alexander and Lewis (1981 อ้างถึงในกมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) หลักสูตรรายวิชา
- 2) หลักสูตรความสามารถเฉพาะ
- 3) หลักสูตรคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 4) หลักสูตรกระบวนการทางสังคมหรือกิจกรรมทางสังคม
- 5) หลักสูตรเน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

สงัด อุทรานันท์ (2530 อ้างถึงใน แสงรุ่ง พูลสุวรรณ , 2554) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) หลักสูตรเน้นสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชา ได้แก่ หลักสูตรแยกรายวิชา หลักสูตรสัมพันธ์วิชาหรือหลักสูตรสหสัมพันธ์วิชา หลักสูตรหมวดวิชาหรือหลักสูตรกว้าง หลักสูตรแกน หลักสูตรบูรณาการ
- 2) หลักสูตรเน้นความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรประสบการณ์
- 3) หลักสูตรเน้นกิจกรรมและปัญหาของสังคม
- 4) หลักสูตรเน้นทักษะกระบวนการ
- 5) หลักสูตรเน้นเกณฑ์และความสามารถ

চারং บัวศรี (2542) ได้ศึกษาแนวคิดที่ใช้ในการออกแบบหลักสูตรของ Saylor and Alexander และ Unesco, APEID แล้วแบ่งหลักสูตรออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 1) หลักสูตรเน้นสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชา ได้แก่ หลักสูตรรายวิชา หลักสูตรสหสัมพันธ์ วิชา หลักสูตรกว้าง
- 2) หลักสูตรเน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตรเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ หลักสูตรประสบการณ์
- 3) หลักสูตรเน้นกิจกรรมและปัญหาของสังคม ได้แก่ หลักสูตรแกน
- 4) หลักสูตรเน้นทักษะในกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ หลักสูตรที่มุ่งกระบวนการ
- 5) หลักสูตรที่เน้นเกณฑ์ความสามารถเฉพาะของผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตรเกณฑ์ ความสามารถ
- 6) หลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและเนื้อหาวิชา ได้แก่ หลักสูตร บูรณาการ

Ornstein and Hunkins (2004 อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้แบ่งหลักสูตรเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาสาระเป็นสำคัญ หลักสูตรรายวิชา หลักสูตรหมวดวิชาหลักสูตร สัมพันธ์วิชา หลักสูตรกระบวนการ
- 2) หลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรเน้นประสบการณ์ หลักสูตรโรแมนติก/เรติคอล หลักสูตรมนุษยนิยม
- 3) หลักสูตรที่เน้นปัญหาเป็นสำคัญ หลักสูตรเน้นสถานการณ์ชีวิต หลักสูตรแกน หลักสูตรเน้นปัญหาสังคมหรือหลักสูตรนักปฏิรูปสังคม

วัชรารักษ์ แก้วดี (อ้างถึงใน กมลมนัสขันธ์ บัณฑิตยานนท์ และวิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า, 2553) ได้สรุปหมวดหมู่หลักสูตรออกเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. หลักสูตรที่เน้นสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชา

หลักสูตรที่เน้นสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชาเป็นหลัก เป็นหลักสูตรเก่าแก่ที่มีการใช้มาตั้งแต่ ดั้งเดิมทั้งในยุโรป อเมริกา และเอเชียรวมทั้งประเทศไทย หลักสูตรประเภทนี้ได้กลับมานิยมอีกครั้งใน ปี ค.ศ. 1975 หลักสูตรที่เน้นสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชาเป็นหลักนี้ อาจจำแนกได้ 3 ประเภท

1.1 หลักสูตรรายวิชา

หลักสูตรรายวิชาเน้นเนื้อหาสาระของวิชาเป็นหลัก โดยถือว่าความรู้เป็นวงสำคัญ ที่สุดเนื้อหาต่างๆถูกแยกออกจากกันเป็นรายวิชา ไม่เกี่ยวข้องกัน เนื้อหาสาระในแต่ละวิชาได้รับการ จัดลำดับก่อนหลังอย่างเป็นระบบระเบียบเพื่อให้ผู้สอนสะดวกในการถ่ายทอดความรู้

ลักษณะสำคัญ

- 1) เน้นความรู้และเนื้อหาสาระสำคัญเป็นหลัก การพัฒนาหลักสูตรจึงให้ความสำคัญกับความรู้และเนื้อหาสาระมากกว่าตัวผู้เรียน
- 2) หลักสูตรพัฒนาขึ้นตามความต้องการของผู้ใหญ่/ผู้สอน มากกว่าคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนต้องเรียนรู้เนื้อหาสาระและสิ่งต่างๆ เหมือนกันทุกคน
- 3) หลักสูตรมีเนื้อหาสาระเป็นเอกเทศ ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาอื่น และมีการจัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน และเป็นระบบระเบียบ
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการถ่ายทอดความรู้ และมุ่งให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหา มากกว่าพัฒนาผู้เรียนในด้านอื่น

1.2 หลักสูตรสหสัมพันธ์วิชา

หลักสูตรสหสัมพันธ์วิชาหรือหลักสูตรสหสัมพันธ์ เป็นหลักสูตรที่นำเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สอดคล้องกันหรือส่งเสริมกันมาเชื่อมโยงกัน แล้วจัดการเรียนการสอนเนื้อหาเหล่านั้นในคราวเดียวกัน เช่น การนำเนื้อหาวิชาวรรณคดีมาเชื่อมโยงกับวิชาภูมิศาสตร์

หลักสูตรนี้เป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาระหว่างวิชาให้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการเชื่อมโยงสามารถทำได้หลายวิธี

- 1) ผู้สอน 1 คน นำเนื้อหาวิชาอื่นมาผสมผสานกับเนื้อหาวิชาของตน เพื่อให้เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ
- 2) ผู้สอน 2 คน นำเนื้อหาของ 2 วิชา ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกัน แล้ววางแผนเตรียมบทเรียนร่วมกัน จากนั้นมอบหมายให้ผู้สอนคนใดคนหนึ่งสอน
- 3) การนำเนื้อหาวิชา 2 วิชา หรือมากกว่านั้น ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกันแล้วผู้สอนวิชาดังกล่าว มาวางแผนและเตรียมบทเรียนร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้การแก้ปัญหา ซึ่งต้องนำความรู้ของหลายๆวิชามาใช้ในการแก้ปัญหา

1.3 หลักสูตรหมวดวิชาหรือหลักสูตรกว้าง

หลักสูตรหมวดวิชาหรือหลักสูตรกว้างเกิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษ จากแนวความคิดของ Thomas Huxley หลักสูตรนี้จัดขึ้นเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของหลักสูตรรายวิชา โดยพยายามลดเอกลักษณ์ของแต่ละวิชาลง หลักสูตรหมวดวิชาเป็นการนำวิชาย่อยๆ ที่มีลักษณะเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันมารวมกันและจัดเป็นหมวดหมู่อย่างกว้างๆ ทำให้เนื้อหาสาระมีการเชื่อมโยงและผสมผสานมากขึ้น รวมทั้งเกิดความคล่องตัวและสะดวกในการสอนมากกว่าเดิม หลักสูตรนี้ไม่มีการนำเนื้อหาวิชาต่างๆ มาหลอมรวมกัน

2. หลักสูตรที่เน้นกิจกรรมและปัญหาของสังคม

หลักสูตรนี้ให้ความสำคัญกับสังคม โดยเนื้อหาสาระของหลักสูตรเป็นการบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพของชุมชน/สังคม และปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน/สังคม นั้นๆ การจัดหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมและปัญหาของสังคมเป็นหลักมี 3 แนวคิด คือ

- 1) แนวคิดหลักสูตรที่เน้นหน้าที่/ชีวิตของคนในสังคม หรือสถานการณ์ในสังคมเป็นหลัก
- 2) แนวคิดหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมของสังคมหรือการปฏิรูปลังคมเป็นหลัก

ตัวอย่างของหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมและปัญหาของสังคม เช่น หลักสูตรแกน

หลักสูตรแกน

หลักสูตรแกนได้รับการพัฒนาขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1900 ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ ต้องการหลุดพ้นจากการเรียนรู้จากหลักสูตรแบบแยกรายวิชา และใช้ความต้องการและปัญหาของสังคมเป็นหลักหรือศูนย์กลางในการจัดหลักสูตร หลักสูตรนี้พัฒนาจากการใช้เนื้อหาวิชาเป็นแกนแล้วนำเนื้อหาวิชาอื่น ที่สัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันและกำหนดหัวข้อขึ้นให้เป็นเหมือนวิชาใหม่ ต่อมามีการพัฒนาโดยนำ 2 แนวคิดมาใช้ในการจัดหลักสูตร คือ แนวคิดที่ยึดหน้าที่ของบุคคลเป็นแกน และแนวคิดที่ยึดปัญหาสังคมเป็นแกน หลักสูตรแกนจึงเป็นหลักสูตรที่เน้นทั้งเรื่องค่านิยมและปัญหาสังคม ซึ่งบังคับให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน

3. หลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน หรือหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักสูตรนี้จัดเนื้อหาสาระโดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก โดยพยายามแก้ปัญหาที่พบว่า หลักสูตรรายวิชาไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน แนวคิดในการจัดหลักสูตรนี้เริ่มตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 18 โดย Rousseau ปี ค.ศ. 1896 John Dewey ได้นำหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนมาทำการทดลองอยู่ที่โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยชิคาโก ต่อมาเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 Pestalozzi ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

การจัดหลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก อาจมีได้หลายแบบ หรือหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทอาจมีความแตกต่างกันบ้างในประเด็นปลีกย่อย แต่ทุกประเภทจะมีลักษณะสำคัญที่เหมือนกันดังนี้

ลักษณะสำคัญ

- 1) หลักสูตรเน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสนใจและความสามารถของแต่ละคน
- 2) หลักสูตรมีความยืดหยุ่น เพื่อให้สนองตอบต่อความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน

3) การจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ มากกว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้

หลักสูตรประสบการณ์

ชื่อเดิมของหลักสูตรประสบการณ์คือ หลักสูตรกิจกรรม ซึ่งชื่อนี้ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่า หากผู้เรียนได้ทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามด้วยตนเองแล้วก็จะถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์ ดังนั้นจึงได้มีการเปลี่ยนชื่อหลักสูตรกิจกรรมเป็นหลักสูตรประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลานั้นทฤษฎีประสบการณ์ของ John Dewey กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ต่อมา William Kilpatrick ได้นำแนวคิดการจัดประสบการณ์มาใช้ในการเรียนการสอนแบบโครงการ เป็นผลให้หลักสูตรประสบการณ์มีชื่อเรียกเพิ่มอีกชื่อว่า หลักสูตรโครงการ

ลักษณะสำคัญ

- 1) การกำหนดเนื้อหาขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้ใหญ่คิดว่าผู้เรียนสนใจ
- 2) การพัฒนาหลักสูตรอาศัยความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นกรอบ ดังนั้นผู้สอนควรสำรวจความสนใจของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและทั้งชั้นเรียน เพื่อช่วยผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้ของตน
- 3) การกำหนดเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียน กำหนดจากสิ่งที่ผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจ ดังนั้นการกำหนดเนื้อหาต้องอาศัยความรู้เรื่องพัฒนาการของเด็กและพื้นฐานของครอบครัวซึ่งจะบ่งชี้ถึงค่านิยมและความสนใจของผู้เรียน
- 4) การเรียนการสอนเน้นการแก้ปัญหาเป็นหลัก โดยมุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ การแก้ปัญหา การเรียนการสอนอาจใช้เนื้อหาจากหลายวิชารวมกัน ขึ้นอยู่กับว่าปัญหาหรือเรื่องนั้นเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง

4. หลักสูตรที่เน้นทักษะกระบวนการ

หลักสูตรที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีดำเนินการมากกว่าเนื้อหาวิชา วิธีดำเนินการหรือทักษะกระบวนการมักจะไม่ยึดติดกับเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาเป็นเพียงสื่อที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะกระบวนการให้แก่ผู้เรียน หลักสูตรที่อิงแนวคิดลักษณะนี้เรียกว่าหลักสูตรกระบวนการ

หลักสูตรกระบวนการ

หลักสูตรกระบวนการเน้นให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการดำเนินการมากกว่าเนื้อหาวิชา เนื้อหาสาระในหลักสูตรส่วนใหญ่จึงมุ่งไปที่กระบวนการปฏิบัติงานในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตสำหรับประเทศไทย

สามารถอนุโลมให้หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานเป็นตัวอย่างหลักสูตรที่เน้นทักษะกระบวนการได้ เนื่องจากมุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนคิดเป็นทำเป็นนอกจากนี้ตัวอย่างของหลักสูตรกระบวนการ เช่น หลักสูตรพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

5. หลักสูตรที่เน้นเกณฑ์ความสามารถ

หลักสูตรที่เน้นเกณฑ์ความสามารถเป็นหลักนี้ จะมีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถที่ผู้เรียนพึงกระทำได้ ซึ่งมักเป็นความสามารถเชิงทักษะเป็นส่วนใหญ่ หลักสูตรที่อิงแนวคิดลักษณะนี้เรียกว่า หลักสูตรเกณฑ์ความสามารถ

หลักสูตรเกณฑ์ความสามารถ

หลักสูตรเกณฑ์ความสามารถจัดทำขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับหนึ่งๆ นั้นจะมีทักษะและความสามารถในด้านต่างๆ ตามที่ต้องการ หลักสูตรนี้ไม่ได้มุ่งที่ความรู้หรือเนื้อหา แต่มุ่งที่ด้านทักษะความสามารถ เจตคติและค่านิยม โดยโครงสร้างหลักสูตรแสดงให้เห็นถึงเกณฑ์ความสามารถในด้านต่าง ที่ต้องการให้ผู้เรียนกระทำได้ ในแต่ละระดับการศึกษาและในแต่ละระดับชั้นเรียน การจัดหลักสูตรแบบนี้นำไปใช้กับหลักสูตรฝึกหัดครูที่เรียกชื่อทั่วไปว่า Competencies Based Teacher Education (CBTE) ตัวอย่างของหลักสูตรนี้ได้แก่ หลักสูตรการฝึกหัดครูประถมศึกษา พ.ศ. 2524

6. หลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและด้านความรู้

หลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและด้านความรู้มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ทั้งในส่วนของกระบวนการ วิธีการดำเนินการแก้ปัญหาต่างๆ และเนื้อหาสาระ ตัวอย่างของหลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทั้งด้านกระบวนการและด้านความรู้ เช่น หลักสูตรบูรณาการ

หลักสูตรบูรณาการ

หลักสูตรบูรณาการเป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากหลักสูตรหมวดวิชากว้างโดยนำเนื้อหาวิชาต่างๆมาหลอมรวมกัน ทำให้ความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละวิชาหมดไป ตัวอย่างของหลักสูตรบูรณาการ เช่น หลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม

চারঙ্গ บัวศรี (2542) ได้เสนอลักษณะของหลักสูตรบูรณาการดี ซึ่งต้องมีลักษณะต่อไปนี้ โดยครบถ้วน คือ

1) การบูรณาการความรู้และกระบวนการเรียนรู้

ปัจจุบันความรู้มีมากมายและมีหลายรูปแบบรวมทั้งสภาพและปัญหาสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นนอกจากส่งเสริมด้านความรู้ให้แก่ผู้เรียนแล้ว ด้านการกระบวนการการเรียนรู้ เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา ก็เป็นสิ่งสำคัญจำเป็นเช่นกัน

2) การบูรณาการระหว่างพัฒนาการทางความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ

การที่จะเรียนรู้สิ่งใดให้ได้ผลดีหรือเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องรู้สึกพึงพอใจและเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน การบูรณาการระหว่างด้านความรู้ (พุทธิพิสัย) และด้านจิตใจ (จิตพิสัย) จึงเป็นสิ่งจำเป็น

3) การบูรณาการความรู้และการกระทำ

การบูรณาการความรู้และการกระทำ หรือการแสดงออกของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะด้าน จริยศึกษา การที่จะบอกได้ว่าผู้เรียนมีค่านิยมที่เหมาะสมหรือไม่ ต้องพิจารณาจากพฤติกรรมหรือการแสดงออกของผู้เรียน

4) การบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน คุณลักษณะหรือคุณภาพชีวิตของผู้เรียนเป็นสิ่งที่บ่งชี้คุณภาพของหลักสูตร ดังนั้นสิ่งที่สอนในโรงเรียนต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตประจำวันของผู้เรียนด้วย

5) การบูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ การบูรณาการระหว่างวิชาเป็นการนำเนื้อหาวิชาต่างๆ มาหลอมรวมกัน ซึ่งอาจทำได้โดยนำวิชาหนึ่งมาเสริมให้กับอีกวิชาหนึ่ง หรือนำหัวข้อที่เป็นปัญหาหรือที่นักเรียนสนใจมากกำหนดเป็นหลักสูตรโดยใช้เนื้อหาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา

สรุปได้ว่าหลักสูตรที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นหลักสูตรประสบการณ์ หรือเดิมเรียกว่าหลักสูตรกิจกรรม ซึ่งลักษณะสำคัญของหลักสูตรนี้คือการกำหนดเนื้อหาจะขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียนโดยในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเน้นให้นักเรียนได้แก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์การแก้ปัญหา และในการเรียนการสอนอาจใช้เนื้อหาจากหลายวิชา ร่วมกันได้

3.6 ความต้องการจำเป็น

เมื่อกล่าวถึงความต้องการจำเป็น (needs) เรามักจะนึกถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่ Maslow ได้กล่าวถึงการลำดับขั้นของความต้องการจำเป็นของมนุษย์ (Maslow's Hierarchy of Need Pyramid) แต่ในทางศาสตร์ของการประเมิน นอกจากจะใช้มุมมองตามแนวจิตวิทยาของ Maslow แล้วยังต้องใช้มุมมองของวิชาอื่นๆร่วมด้วย (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ความหมายของความต้องการจำเป็น นันธิมา ศรีสุวรรณ (2550) ได้รวบรวมความหมายความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Dunter and Andrew (1996) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นว่า หมายถึงแรงจูงใจขั้นพื้นฐานหรือความจำเป็นของสิ่งมีชีวิตในขั้นพื้นฐานคือ อาหาร ที่พัก เครื่องนุ่งห่มและอากาศที่ สะอาด

York (1982) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นทางการเมือง ว่าสิ่งที่เป็นเรื่องทางสังคมมักจะได้รับการนิยามว่าเป็นปัญหาทางสังคมโดยผ่านกระบวนการทางการเมืองซึ่งจะมีตัวแสดงจำนวนมากที่ เข้ามามีส่วนได้เสียในผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน

Stufflebeam and other (1985) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็น ว่า หมายถึง สิ่งที่ต้องได้รับการตอบสนองหรือก่อให้เกิดประโยชน์เมื่อได้รับการตอบสนอง โดยจำแนกความต้องการจำเป็นตามมุมมองที่แตกต่างกันได้ 4 มุมมอง ดังนี้

1. มุมมองความแตกต่าง (discrepancy view) เป็นความต้องการจำเป็นที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการกระทำหรือผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ (desired performance) กับการกระทำหรือผลการ ปฏิบัติงานที่สังเกตได้จากการปฏิบัติจริง (observed performance)

2. มุมมองของความเป็นประชาธิปไตย (democratic view) เป็นความต้องการจำเป็นที่กล่าวถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของคนส่วนใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มอ้างอิงที่เชื่อถือได้

3. มุมมองของการวิเคราะห์ (analytic view) เป็นความต้องการจำเป็นที่กล่าวถึงสารสนเทศของสิ่งหนึ่งสิ่งใดในหน่วยงานที่บุคลากรผู้มีความสามารถได้พิจารณาลงความเห็นว่ามีความสำคัญต่อหน่วยงานและ จะทำให้เกิดการพัฒนาในหน่วยงาน

4. มุมมองของการวินิจฉัย (diagnostic view) เป็นความต้องการจำเป็นที่กล่าวถึงสิ่งที่คุณคนได้ พิจารณาแล้วว่ามีความบกพร่องหรือขาดหายไป (deficiency or absence) และพิสูจน์ได้ว่าสิ่งที่ขาดหายไปนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน

Witkin and Altschuld (1995) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นคือ ความแตกต่างหรือช่องว่าง ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่พึงปรารถนา

Reviere and other (1996 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเลือกหรือวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินโครงการทุกขั้นตอน ผลการประเมินใช้ได้เฉพาะกลุ่มประชากร แต่มีความเป็นระบบบนฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์และเน้นที่ผลลัพธ์

Kaufman, Rojas, Mayer (1993 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง กระบวนการที่ใช้เพื่อระบุช่องว่างที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับปรารถนาที่จะให้เกิด แล้วจัดลำดับความสำคัญของช่องว่าง จากนั้นเลือกช่องว่างที่สำคัญที่สุดมาเป็นประเด็นที่ต้องการดำเนินการต่อไป

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้ให้นิยามของความต้องการจำเป็นออกเป็น 2 ลักษณะ คือด้านจิตวิทยาและ ด้านการประเมิน ด้านจิตวิทยา สุวิมล ว่องวาณิช ได้นำเสนอ ทฤษฎีของ Maslow ที่ว่าด้วยลำดับขั้นของความต้องการจำเป็นในรูปแบบพีระมิตความต้องการจำเป็น (Maslow's Hierachy

of Needs Pyramid) ซึ่ง แบ่งความต้องการจำเป็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ความต้องการจำเป็นทางกายภาพ (Physiological needs) ระดับที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านความปลอดภัย (Safety needs) ระดับที่ 3 ความต้องการจำเป็นด้านความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) ระดับที่ 4 ความต้องการจำเป็นด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Esteem needs) และระดับที่ 5 ความต้องการจำเป็นในการบรรลุสัจจารแห่งตน (Self-actualization needs) โดยความต้องการจำเป็น 4 ระดับแรก เป็นความต้องการจำเป็นประเภทที่ยังบกพร่องหรือขาดแคลน (Deficit needs) หมายถึง เป็นความต้องการจำเป็นหากยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะต้องคงอยู่ในสภาวะที่ขาดแคลน สำหรับด้านการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ด้านความแตกต่างหรือความขาดแคลน (Discrepancy) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit)

มุมมองในมิติความแตกต่าง Kaufman & English (1981 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช 2558) กล่าวว่า ความสำเร็จ ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับสิ่งที่ปรารถนาจะเกิดขึ้น ในอนาคต Witkin (1984 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช 2558) ได้ให้นิยามของความ ต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างหรือช่องว่าง (Gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่/สภาวะที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (What is) กับสิ่งที่ควรจะเป็น/สภาวะที่พึงปรารถนา (What should be)

มุมมองในมิติความแตกต่างและมิติความเสียหายที่เกิดขึ้น Scriven และ Roth (1968 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช 2558) กล่าวว่า Need หมายถึงช่องว่างระหว่างความเป็นจริงกับความพึงพอใจ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างสภาวะที่เป็นจริงกับสภาวะที่พึงพอใจต้องมีมากถึงระดับที่ทำให้เกิดปัญหาตามมา ดังนั้น หากความแตกต่างใดยังไม่รุนแรงพอที่จะทำให้ประสพสภาวะที่ไม่น่าพอใจความแตกต่างนั้นก็ยังไม่ถึงขั้นที่จะเรียกว่าความต้องการจำเป็น

Witkin (1984 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ได้ให้นิยามของการประเมินความต้องการจำเป็น คือกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาวะที่มุ่งหวังกับสภาวะที่เป็นอยู่จริงส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ (outcome gaps) และเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้นแล้วเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญมาแก้ไข

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้สรุปการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาวะที่เกิดขึ้นกับสภาวะที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมิน และสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำในแง่ความหมายของการประเมินความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อนำผลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น

นักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Stufflebeam and other (1985 อ้างถึงใน ทรงสิริ วิชิรานนท์ และอรุณี อรุณเรือง, 2559) ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมิน ความต้องการจำเป็นว่า ประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีความเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน 5 ชุด คือ

1. การเตรียมการที่จะทำการประเมินความต้องการจำเป็น
2. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
4. รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
5. การนำข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นมาประยุกต์ใช้

ขั้นตอนเหล่านี้ไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นเรียงลำดับตามลำดับตายตัวเนื่องจากแต่ละขั้นตอนสามารถเกิดขึ้นพร้อมๆ กันและเนื่องจากไม่สามารถหลีกเลี่ยงลักษณะของการเกิดเวียนเป็นวัฏจักรได้

Witkin and Altschuld (1995 อ้างถึงใน ทรงสิริ วิชิรานนท์ และอรุณี อรุณเรือง, 2559) ได้เสนอโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นที่เรียกว่า “three-phase model” โดยแบ่งขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็น 3 ระยะ

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) เป็นระยะการเตรียมการก่อนการประเมินความต้องการ จำเป็น ได้แก่ การกำหนดแผนการดำเนินการ การกำหนดจุดหมายหลักการกำหนดขอบเขตหรือประเด็นของความต้องการจำเป็น การระบุข้อมูลที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของความต้องการจำเป็น รวมถึงการกำหนดข้อมูลที่จะ รวบรวม แหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการระดับความสามารถในการใช้ข้อมูล

ระยะที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นระยะการเก็บข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความต้องการจำเป็นก่อนหลังขั้นแรกการวิเคราะห์สาเหตุระดับที่ 1, 2 และ 3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (การนำไปใช้ประโยชน์) เป็นระยะของการใช้ผลการประเมิน ความ ต้องการจำเป็น ได้แก่ การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นก่อนหลังในทุกระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ การพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาแผนปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาการประเมินความต้องการจำเป็นการเผยแพร่ผลที่ได้รับ

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้สรุปขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น ออกเป็น 3 ระยะ
 ระยะที่แรก เป็นระยะก่อนการประเมิน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ มีการกำหนด
 จุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะให้เกิด กำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน
 กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น การวางแผนงาน ค่าใช้จ่าย
 และเวลาในการดำเนินงาน

ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างการประเมิน มีการกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การ
 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ระยะที่สาม เป็นระยะหลังการประเมิน มีการนำผลไปใช้ประโยชน์ การเสนอผลหรือรายงาน
 ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ กำหนดแนวทางเพื่อแก้ไข ขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น โดยไม่ได้มี
 การดำเนินงานที่หยุดอยู่เพียงขั้นการกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเท่านั้นแต่ต้องวางแผนว่าจะ
 นำแนวทางที่กำหนดไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างไร เพื่อบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ของการ
 ประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตและคำถามของการประเมินความต้องการจำเป็น
 การกำหนดวิธีการของการ เก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเรียงลำดับความ
 ต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น และการใช้ผลการประเมินความ
 ต้องการจำเป็น

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการมีน้ำใจนักกีฬา

4.1 ความหมายของน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับทุกคนไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้นที่ตั้ง
 นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬาดังนี้

Barrow (1977 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ค่านิยมที่
 สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือเล่นเกม

Mccarthy (1987 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้อธิบายว่า การมีน้ำใจนักกีฬาเป็น
 ลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ
 โดยไม่ท้วงติงอย่างไร

อร่าม เสียนขุนทด (2533 อ้างถึงใน วุฒินันท์ ศรีแสง, 2557) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา
 หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่งซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541) กล่าวถึงน้ำใจนักกีฬาว่า เป็นอุดมคติที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนจะต้องยึดถือในการแข่งขัน เข้าใจผลลัพธ์ในการแข่งขัน คือรู้จักชนะหรือแพ้ โดยยอมรับผลการตัดสินนั้นๆ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปความหมายของน้ำใจนักกีฬาน้ำใจนักกีฬา คือหลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ฝึกกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา หรือแม้แต่ในการทำงาน และในการมีชีวิตอยู่ร่วมกันก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงาน และการมีชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีแก่ทุกๆฝ่ายตามหลักอุดมคติของการกีฬาที่ได้วางไว้

วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2539 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาหมายถึง ความมีใจจริงที่จะ เล่นหรือแข่งขันกีฬาโดยไม่ เอาเปรียบผู้อื่น พร้อมทั้งมีน้ำใจเอื้อเฟื้อและให้อภัยต่อผู้อื่นด้วย

ไชยรัตน์ รุจิพงศ์ (2535 อ้างถึงใน สุพนิต อิทธิวุฒิ, 2555) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมข้อหนึ่งที่ดีควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขัน ด้วยวิถีทางของนักกีฬาอย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มี ข้อโต้แย้ง

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2514 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) ได้อธิบายว่า การเล่นกีฬานอกจากจะมีความสุขมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะความชำนาญในกีฬาประเภทนั้นๆ และเพื่อความสุขสมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเล่นกีฬาก็คือการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการกีฬา ความมีน้ำใจนักกีฬาหมายถึง การที่ผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬา เล่นกีฬาเพื่ออุดมการณ์ทางกีฬาอย่างแท้จริง ไม่หวังแต่ผลความแพ้ชนะเป็นสำคัญ ไม่เอาไรดเอาเปรียบคู่แข่งแบบผิดกติกา รู้จักเสียสละ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัยคู่แข่ง ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพอ่อนน้อม เป็นต้น

4.2 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

จรวยพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) อธิบายว่า แนวทางการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาสำหรับเด็กควรเป็นไปดังนี้

1. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษาและในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม
2. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กทุกคน ไม่เลือกเฉพาะบางคนแต่ควรเป็นไปอย่างถ้วนหน้า
3. กีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากเป็นการฝึกการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน

4. กีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้ จะเน้นความสนุกสนาน อ่อนน้อมการเคารพครูอาจารย์ การนำศิลปะการต่อสู้ไปใช้ในทางที่ติงาม

5. การมีน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่เฉพาะในเกมส์กีฬาเท่านั้น

6. ครู อาจารย์ และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เด็กได้เพราะชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่เฉพาะแต่ในชั่วโมงพลศึกษาเท่านั้น

7. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกีฬาบ่อยๆเป็นหนทางหนึ่งที่จะสอนความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กได้ทั้งนี้ครูและผู้ฝึกสอนประจำทีมจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เล่นกีฬาเพื่อความมีน้ำใจนักกีฬาและมีมิตรภาพ

8. ควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างราบรื่น

9. เด็กที่มีน้ำใจนักกีฬามักสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้อื่นได้ดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

10. เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรงและโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม

กอง วิสุทธารมณ (2523 อ้างถึงใน ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้เสนอแนวความคิดและแนวทางการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เด็กกีฬาไว้ว่า การที่จะพัฒนาคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นทางด้านทางกาย ทางใจ ทางด้านความประพฤติ ความรับผิดชอบ และการช่วยเหลือผู้อื่น การที่จะปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นกีฬาเป็นประจำ ครูหรือผู้ฝึกสอนกีฬาอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีและถูกต้องเน้นตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็น ไม่ยุยงให้เล่นผิดกติกาหรือให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อชัยชนะอย่างเดียว แต่ควรเน้นให้เล่นกีฬาอย่างยุติธรรม รู้จักสามัคคี

4.3 ลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

วรงค์ดี เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การที่บุคคลใดจะเป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาหรือไม่ มากน้อยแค่ไหนนั้นจะสามารถทราบได้จากการแสดงออกในสภาพการณ์จริงของบุคคลเท่านั้น พฤติกรรมที่จะช่วยให้สามารถทราบได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

เมื่อเป็นผู้เล่นกีฬา

1. เล่นกีฬาอย่างเต็มกำลังความสามารถไม่ว่าการเล่นนั้นจะแพ้หรือชนะก็ตาม
2. ปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับของการเล่นกีฬาด้วยความเคร่งครัดตลอดเวลาการเล่น
3. มีความสุภาพเรียบร้อยไม่แสดงอาการโอ้อวดหรือเย่อหยิ่ง

4. เล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงของการกีฬาไม่พยายามเอาเปรียบหรือคดโกงฝ่ายตรงกันข้าม
5. เชื่อฟังและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินอย่างหน้าชื่นตาบาน
6. แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายคู่แข่ง
7. ถ้ามีการพลาดพลั้งก็มีการขอโทษและให้อภัยซึ่งกันและกันและฝ่ายคู่แข่ง
8. เวลาชนะก็ไม่แสดงอาการดีใจออกนอกหน้ามากเกินไปหรือดูถูกเหยียดหยามคู่แข่ง
9. เวลาแพ้ก็ไม่แสดงอาการเสียใจออกนอกหน้ามากเกินไป แต่ก็พยายามหาสาเหตุเพื่อแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

10. ไม่ขี้ขลาดหรือกลัวแก่งผู้เล่นด้วยกันทั้งที่เป็นผู้เล่นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายคู่แข่ง
11. มีใจหนักแน่นมีความอดทน อดกลั้นในเหตุต่างๆที่เกิดขึ้น
12. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม
13. ยอมรับในผลการเล่นว่าเป็นไปตามระดับความสามารถของตนเองด้วยดี
14. มีความเชื่อและเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาอย่างแท้จริง
15. มีความสามัคคีและมีความร่วมมือในระหว่างเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน
16. มีวินัยและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง
17. เมื่อแพ้ไม่แสดงอาการอาฆาตหรืออิจฉาผู้ชนะ
18. มีความเข้าใจซึ่งกันและกันไม่แบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา
19. เมื่อจบเกมการเล่นกีฬาแล้วจะแสดงความเป็นมิตรต่อกันทั้งกับผู้เล่นฝ่ายเดียวกันฝ่ายคู่แข่ง

ต่อสู้

และผู้ตัดสิน เช่น ด้วยการสัมผัสมือกันหรือแสดงความยินดีต่อกันและกัน

เมื่อเป็นผู้กีฬา

1. ปรบมือให้เกียรติแก่ผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้งสองฝ่ายเมื่อลงสนามเริ่มเล่นและเมื่อเล่นจบเกมแล้ว
2. ปรบมือแสดงความชื่นชมในฝีมือหรือความสามารถของผู้เล่นทั้งสองฝ่ายในระหว่างเล่น
3. ยอมรับในคำตัดสินของผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ควบคุมเกมการเล่นด้วยดี
4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสนามโดยเคร่งครัด
5. ชมกีฬาในแง่ของชั้นเชิงและความสามารถในการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง
6. ไม่โท่ ขี้ขลาด เล่น เจ้าหน้าที่ หรือผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงกันข้าม
7. เปล่งเสียง สนับสนุนให้กำลังใจผู้เล่นด้วยวาจาสุภาพทั้งฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงกันข้าม
8. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้ชนะก็ไม่แสดงความดีใจจนออกนอกหน้าเกินไปและไม่ดูถูกหรือเหยียด

ย่นคู่แข่ง

9. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้แพ้ก็ไม่แสดงอาการออกนอกหน้ามากเกินไปและไม่อาฆาตผู้ชนะ

10. มีใจเป็นธรรม ชมกีฬาโดยยึดมั่นในอุดมคติของการกีฬาคือกีฬาเพื่อสุขภาพกีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนานอย่างแท้จริง

11. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเป็นมิตรกับเพื่อนผู้ชมกีฬาด้วยกัน

12. ยอมรับในผลการเล่นและในความสามารถของผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและของฝ่ายตรงข้าม
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) กล่าวว่า จากบทกวีที่ชื่อ แพร์แพลล์ กล่าวถึงคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา

1. ผู้เล่นควรรักษากติกาของการเล่นให้มากที่สุด
2. ฝึกให้ผู้เล่นมีความอดทนรู้จักเล่นอย่างถูกต้อง มีใจคอกว้างขวาง
3. รู้จักสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้
4. ไม่ดีใจจนเกินเหตุ
5. ยอมรับผลการแข่งขัน
6. รู้จักแพ้ รู้จักชนะ

เสาวลี ช่วยแก้ว (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล และได้ระบุลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬาไว้ 10 ด้าน

1. ด้านความยุติธรรม
2. ด้านความมีน้ำใจ
3. ด้านความมุ่งมั่น
4. ด้านการรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย
5. ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
6. ด้านความสามัคคี
7. ด้านความอดทนอดกลั้น
8. ด้านความถ่อมตน
9. ด้านความมีมารยาท
10. ด้านความซื่อสัตย์

พระพงษ์ บุญศิริ (2536 อ้างถึงใน นิพล โนนจ้อย, 2558) ได้กล่าวถึง ความมีน้ำใจนักกีฬาว่า ประกอบไปด้วย คำ 3 พยางค์ คือ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

1. การรู้แพ้ หมายถึง การรู้จักประมาณในความสามารถของตนเอง ไม่สามารถทัดเทียม คู่ต่อสู้ทั้งในด้านบุคคลและทีม ทั้งนี้ ต้องมาจากสภาพความพร้อม ทักษะ ความสามารถและสมรรถภาพทางจิตใจ เพราะการกีฬาจะตัดสินผลชนะด้วยเวลา ระยะทาง ความสูง หรือคะแนน ในเมื่อไม่สามารถเอาชนะได้ก็ยอมเป็นฝ่ายแพ้โดยไม่พาลเกร อาฆาต แต่รู้จักยินดีและยอมรับ ชัยชนะของฝ่ายตรงข้าม

2. การรู้ชนะ หมายถึง มีความสามารถเหนือคู่ต่อสู้ซึ่งมาจากความพร้อมทั้งบุคคลและทีม ความถี่ในการฝึกซ้อม เมื่อสามารถชนะได้ก็ไม่เย้ยหยัน ดูถูก หรือเหยียดหยามฝ่ายแพ้ทั้งทางร่างกาย และวาจา มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกันตามความเหมาะสม

3. การรู้ภัย หมายถึง การยอมรับคู่ต่อสู้ในการแข่งขัน ถ้าขาดคู่แข่งและกรรมการ ผู้ตัดสินการแข่งขันก็พาก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น จึงช่วยกันประนีประนอม ให้มีองค์รวมทั้งสามอยู่ครบสมบูรณ์ คือ ทีมที่จะแข่งขัน และกรรมการผู้ตัดสิน ความพลั้งพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่าง การแข่งขันย่อมเกิดขึ้นได้ และอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการผู้ตัดสิน ผู้เล่นหรือคู่แข่ง จึงควรรู้จักให้อภัยซึ่งกันและกันตามหลักพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์

ไพฑูริย์ กันสิงห์ (2541 อ้างถึงใน นิพล โนนจ้อย, 2558) ได้สรุปลักษณะของความมีน้ำใจ นักกีฬาควรประกอบ ด้วยลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ 1) การรู้แพ้ รู้ชนะ 2) รู้ภัย 3) การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา มีความซื่อสัตย์ 5) มีความยุติธรรม 6) มีความสามัคคี 7) มีความรับผิดชอบ 8) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 9) ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

พระริน พันธสวัสดิ์ (2545) กล่าวถึงลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาว่าประกอบไปด้วย 10 ด้าน ดังนี้

1. การรู้แพ้รู้ชนะ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับผลของการแข่งขันหรือการต่อสู้ในทุกรูปแบบโดยไม่เอาผลของการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์จนทำให้แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ออกมา เช่น การดีใจหรือเสียใจมากเกินไป เป็นต้น

2. ความมีน้ำใจ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการให้ การสนับสนุนส่งเสริมความสามารถของผู้อื่นให้ก้าวหน้ามีชื่อเสียง

3. การเคารพคำตัดสิน หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการเชื่อฟังปฏิบัติตามยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน

4. การยอมรับความสามารถของผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยกย่องชมเชยความสามารถของบุคคลอื่น ให้ออกาสบุคคลอื่นที่มีความสามารถมากกว่าตนได้แสดงความสามารถ

5. ความมีวินัย หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอกมากระทำให้พฤติกรรมนั้นเบี่ยงเบนไปก็จะพยายามปฏิบัติตนตามกฎระเบียบนั้น

6. การให้เกียรติผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับนับถือในบทบาทสิทธิหน้าที่ของบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคคลอื่นโดยไม่แสดงท่าทีโอหัง หรือเย่อหยิ่งจองหอง ยั่วยุก่อกวนคนอื่น

7. ความอดกลั้น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการข่มใจตนเอง มีความยับยั้งชั่งใจ รักษาสติอย่างมั่นคง ไม่แสดงอาการโมโหโทโสมีใจคอหนักแน่นและสามารถควบคุมตนเองได้

8. ความเสียสละ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการไม่เห็นแก่ตัว แบ่งสิ่งต่างๆที่ตนพึงมีพึงได้ให้แก่ผู้อื่นตามโอกาสอันสมควร สละความสุขสบายส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลอื่นหรือต่อส่วนรวม

9. ความกล้าหาญ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่ประหมา ละเอียด หรือเกรงกลัว มีความคิด กล้าคิดกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องสมควร

10. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตนตรงต่อความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่คดโกงทั้งต่อหน้าและลับหลังตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา และ จิตใจ

สุพราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาไว้ ดังนี้

1. เล่นกีฬาด้วยความยุติธรรม และสูงสุดความสามารถ
2. เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อความสำเร็จของทีม
3. เล่นกีฬาโดยใช้สมอง และเล่นตามแบบฉบับของนักกีฬา
4. ยอมรับเจ้าหน้าที่ และการตัดสินใจของคณะกรรมการ
5. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนามแข่งขัน
6. ทำตัวให้เป็นที่เลื่อมใสแก่บุคคลทุกคน
7. ซื่อสัตย์ต่อกฎระเบียบของการเล่นกีฬา
8. มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อคู่แข่ง กรรมการ และเจ้าหน้าที่
9. ให้เกียรติคู่แข่งด้วยความจริงใจ เมื่อได้รับชัยชนะ
10. สงบเสงี่ยมในชัยชนะที่ได้รับ
- 11.งดการกระทำที่ก้าวร้าวไม่สุภาพต่อทีมหรือเจ้าหน้าที่แข่งขัน เมื่อประสบความพ่ายแพ้
- 12.ไม่คดโกง หลีกเลี่ยงการแข่งขัน หรือประทุษร้ายฝ่ายตรงข้าม

นอกจากนี้นักกีฬายังจะสอนคนให้เป็นคนที่มีน้ำใจรักหมู่คณะ ร่วมมือร่วมใจกัน รู้จักเคารพต่อกฎเกณฑ์ ระเบียบ เชื่อฟังผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สอนให้รู้จักทำงาน ประสานกันเป็นกลุ่ม รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ เสียสละไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว สอนให้เป็นคนตัดสินใจได้ถูกต้อง และน้ำใจนักกีฬายังประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ มารยาท และยอมรับในคำตัดสินของกรรมการตัดสิน ทำตนให้เหมาะสมกับสังคม และศีลธรรม
2. เป็นผู้ที่มีใจคอกว้างขวาง ให้เกียรติคู่แข่ง รู้จักการให้อภัย รักใคร่ดูญาติพี่น้อง มีความสามัคคี ตรงไปตรงมากล้าเผชิญกับความจริง

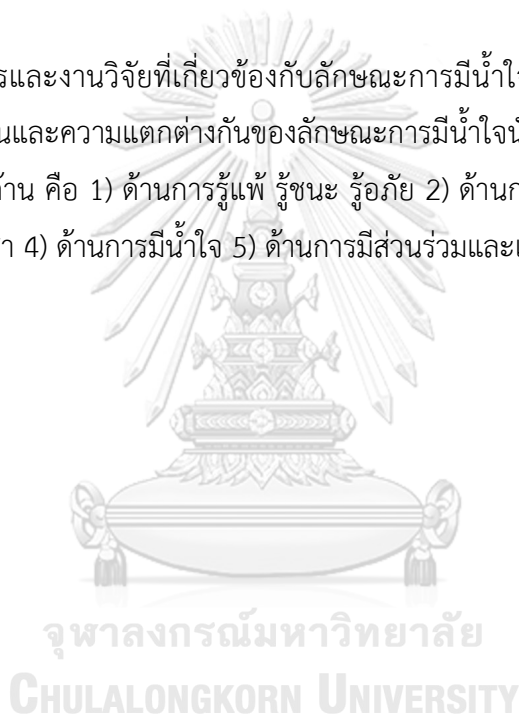
3. เป็นผู้ที่มีความใจโอปอ้อมอารีเผื่อแผ่ รู้จักบังคับยับยั้งใจ ไม่เยาะเย้ยผู้อื่น เลียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เคารพและให้เกียรติแก่ผู้อื่น

4. เป็นผู้ที่สุภาพอ่อนโยน เล่นกีฬาตามกฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ ไม่แก่งัดคู่แข่ง วางตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ไม่สำคัญตนผิด ไม่โอ้อวดในสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จ

5. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ อดทน ถือว่าการแพ้หรือชนะเป็นเรื่องธรรมดา มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม และเวลาแข่งขันควรเล่นเต็มความสามารถ

6. เป็นผู้รักความยุติธรรม เล่นดีที่สุดในเกมการแข่งขัน ไม่แก่งัดคู่แข่ง ช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน มีความเที่ยงธรรม มีคุณธรรมประจำใจ ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬาของนักวิชาการหลายท่านแสดงความเหมือนและความแตกต่างกันของลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬาซึ่งสามารถสรุปวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา 3) ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา 4) ด้านการมีน้ำใจ 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า โดยสามารถสรุปเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัย	ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา				
	ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	ด้านการ ปฏิบัติตามกฎ กติกา	ด้านมารยาท ในการเล่น กีฬา	ด้านการมี น้ำใจ	ด้านการมี ส่วนร่วมและ เห็นคุณค่า
วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548)	✓	✓	✓	✓	✓
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์ มนตรี อ่างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, (2550)	✓	✓	✓	✓	
เสาวลี ช่วยแก้ว (2558)	✓	✓	✓	✓	✓
พีระพงษ์ บุญศิริ (2536 อ่างถึงใน นิพล โนนจ้อย, 2558)	✓				
ไพฑูริย์ กันสิงห์ (2541)	✓	✓		✓	✓
ชระริน พันธุ์สวัสดิ์ (2545)	✓	✓	✓	✓	✓
สุปราณี ขวัญบุญ จันทร์ (2541)	✓	✓	✓		✓

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีมากที่สุด รองลงมาคือด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา ด้านการมีน้ำใจและด้านการมีส่วนร่วมและการเห็นคุณค่า

4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม

ประสาธ อิศรปริดา (2549 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) อธิบายทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะพัฒนาสอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ เพราะการที่เด็กจะวินิจฉัยจริยธรรม (Moral Judgment) ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี สิ่งใดควรหรือไม่ควรนั้น ต้องอาศัยการใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยาและความคิดเชิงนามธรรม ฉะนั้นเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นก่อนการคิดแบบเหตุผล (Preoperational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับต้น ส่วนเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับสูงสุด

Kohlberg (1976 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นดังนี้

1. ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 2 ขวบ เด็กวัยนี้ จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินความถูกความผิด เป็นวัยเชื่อถือผู้ใหญ่ ความสนใจจะอยู่ที่ตนเอง ไม่เข้าใจในระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการของเด็กวัยนี้มี 2 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 เป็นขั้นการใช้การลงโทษเป็นเหตุผลของการตัดสิน เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 2-7 ปี เป็นขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะกลัวการลงโทษ ขั้นที่ 2 เป็นขั้นใช้การตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นเหตุผลในการตัดสิน เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 7- 10 ปี เป็นขั้นการแสวงหารางวัล ขั้นนี้เด็กจะทำดีตามคำสั่งและกฎระเบียบต่างๆเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ จึงเป็นขั้นที่ต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนมาตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติ เช่นเด็กทำดีเพราะต้องการได้รับคำชมเชย หรือได้รับรางวัลอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10-16 พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้จะยึดถือกฎเกณฑ์ของสังคมหรือของกลุ่ม ไม่อยากทำความผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับตน หรือต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และเด็กในวัยนี้ยังเป็นวัยที่ยึดบุคคลที่ตนรักเป็นแบบฉบับ และยึดระเบียบของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นต่อเนื่องจาก 2 ขั้นแรก คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสิน ขั้นนี้เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม ระยะนี้เด็กจะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี เป็นขั้นการทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินระยะนี้เด็กจะมีอายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม เด็กจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของทางสังคม

มาเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต และจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคม เพื่อความเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือของสังคมนั้นเด็กวัยนี้จะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post-conventional Level) เป็นระยะที่เด็กมีอายุ 16 ปีขึ้นไป ระดับนี้บุคคลจะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และหลักเกณฑ์ที่นำไปใช้ในสังคม จะนำความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ในสภาพการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง การพิจารณาความดี ความชั่ว จะพิจารณาได้อย่างลุ่มลึก และมีเหตุผล ไม่ยึดหลักเกณฑ์ตายตัว และไม่ยึดตัวบุคคลหรือค่านิยมเฉพาะกลุ่ม จริยธรรมระดับนี้จึงเป็นจริยธรรมที่แยกออกจากกฎเกณฑ์ และการคาดหวังจากคนอื่น แต่จะใช้ความคิดตรรกะตรงซังใจ เป็นแนวทางการเลือกการประพฤติปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 ชั้น ต่อเนื่องจาก 4 ชั้นแรก ตามลำดับ ดังนี้คือ

ชั้นที่ 5 ชั้นใช้สัญญาสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นชั้นที่เลือกการกระทำโดยมีเหตุผลนำค่านิยมของสังคม สภาพการณ์สิทธิ และหน้าที่ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่มีเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ยอมรับมาเป็นเหตุผลการตัดสินใจการกระทำ โดยไม่ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้คนหรือหมู่มาและสามารถควบคุมบังคับใจเองได้ พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะป็นวัยรุ่นตอนปลายอายุ 16 ปีขึ้นไป จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการกระทำจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เป็นชั้นแสดงการกระทำโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น

ชั้นที่ 6 ชั้นการใช้หลักการจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้จะพบผู้ใหญ่ที่มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในสังคมมีวัฒนธรรมอันดีงาม และมีความเจริญทางสติปัญญา ชั้นใช้หลักการทางจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจเป็นขั้นสูงสุดของเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นขั้นนำความรู้สากลที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์คำนึงถึงความถูกต้องมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของส่วนรวม บุคคลที่พัฒนาจริยธรรมถึงขั้นนี้จะมีอุดมคติเป็นคุณธรรมประจำใจ มีความละเอียดต่อการกระทำชั่ว คือ มีธรรมะ ได้แก่ ทิริโอตปปะ แม้ว่าจะไม่มีใครเห็นก็ไม่ทำผิด คือไม่ทำผิดทั้งที่ลับและที่แจ้ง หรือแม้แต่มิโอกาสก็ไม่ทำผิด เป็นชั้นการยอมรับคุณค่าของมนุษย์ไม่ถูกละเมิดเหยียดหยามของคนอื่น

Kohlberg (1969 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จักร์ลาหิณ, 2553) เชื่อว่าการพัฒนาทางจริยธรรมเป็นไปตามขั้นจากขั้นที่ 1 จนถึงขั้นที่ 6 จะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้เพราะการพัฒนาทางจริยธรรมขั้นสูงจะเกิดขึ้นด้วยการใช้เหตุผลทางจริยธรรมขั้นต่ำกว่าก่อน เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆ หรือเข้าใจความหมายของประสบการณ์เดิมดีขึ้น จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดการพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นสูงขึ้น อย่างไรก็ตามแต่ละบุคคลอาจไม่สามารถบรรลุพัฒนาการทางจริยธรรมจนถึงขั้นสุดท้ายได้ ซึ่งโคลเบอร์กพบว่าบุคคลส่วนมากจะมีพัฒนาการถึงขั้นที่ 4 เท่านั้น นอกจากนั้น Kohlberg ได้แบ่งลักษณะจริยธรรมออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ว่าการกระทำชนิดใดดีควรทำและการกระทำชนิดใดไม่ดีไม่ควรทำ พฤติกรรมชนิดใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ซึ่งความรู้เชิงจริยธรรมจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล
2. ทักษะคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับความรู้เชิงจริยธรรมต่างๆ ว่ามีความพึงพอใจหรือไม่เพียงใด ซึ่งมักจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น ทักษะคติเชิงจริยธรรมจะเป็นพัฒนาการทางจริยธรรมที่สูงขึ้นจากระดับความรู้เชิงจริยธรรม จึงสามารถใช้นำมาปฏิบัติพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ทักษะคติเชิงจริยธรรมอาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ ของบุคคล ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลอาจมีเหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับของพัฒนาการทางจริยธรรม
4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ หรือไม่แสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ เพราะจะส่งผลถึงความสงบสุขของสังคม

สรุปได้ว่าพัฒนาทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก สามารถแบ่งออกได้ 3 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับจะเป็นการพัฒนาทางจริยธรรม ในแต่ละช่วงอายุ และมีความแตกต่างกันทางพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชรินทร์ชัย อินทิตราภรณ์ (2523) ได้ทำการศึกษาลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงลักษณะที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวม ข้อมูลจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 125 คนโดยนำผลมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ลักษณะของน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญ ประกอบด้วย การรู้แพ้ การรู้ชนะ การรู้ถอย นอกจากนั้นยังรวมถึงลักษณะดังนี้ คือ พยายามศึกษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ และกติกาของการเล่น และข้อตกลงต่างๆ อย่างเคร่งครัด เคารพและเชื่อฟังคำตัดสิน และคณะกรรมการในการตัดสินรวมทั้งผู้ฝึกสอน ตลอดเวลา ยอมรับนับถือสิทธิและหน้าที่ของเพื่อนร่วมเล่นด้วยกันตลอดจนความสามารถของเพื่อนร่วมทีม มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น มีน้ำใจ หนักแน่น มีความอดกลั้น ไม่แสดงอาการโมโหโทโส หรือโกรธแค้นต่อเพื่อนร่วมเล่นและบุคคลอื่น มีความสามัคคีแสดงความเป็นมิตร และให้

เกียรติดูแลเพื่อนร่วมเล่น ด้วยกัน ไม่เห็นแก่ตัว ใจคอกว้างขวาง เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความสุภาพ เรียบร้อยไม่แสดงอาการเย่อหยิ่งและ โอ้อวดต่อผู้อื่น ร่าเริงสนุกสนานเป็นกันเอง มีความกล้าในสิ่งที่ควร มีความจงรักภักดี รู้จักคุณค่าและคุณประโยชน์ ของเพื่อนร่วมหมู่คณะไม่แบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ และศาสนา มีความเลื่อมใสในอุดมคติของการกีฬา โดยยอมรับ สภาพ และผลการเล่นด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เล่นด้วยชั้นเชิงและยุทธวิธีของการเล่นกีฬานั้นๆ อย่างเต็มความสามารถ และในขณะที่เดียวกันก็รู้จักประมาณตนในความสามารถนั้นๆ ไม่ยั่วยุก่อวาทหรือถ่มถักเพื่อน ร่วมเล่นด้วยกัน

ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม (2541) ได้สร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจ นักกีฬา เปรียบเทียบ และสร้างเกณฑ์ปกติ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แบบทดสอบ ประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ คือ ความขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความอดทน ความสามัคคี และความรับผิดชอบ รวมทั้งหมด 40 ข้อ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ Cronbach หาค่าอำนาจจำแนก โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มี เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ โดยใช้ t-test วิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และสร้างเกณฑ์ปกติการใช้เหตุผลจริยธรรมโดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9298 การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่าง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ลักษณะ คือ ความอดทน ความสามัคคี และความรับผิดชอบ

อร่าม เลียนขุนทด (2533) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ด้าน คือ การรู้แพ้ รู้ชนะ การรู้อภัย การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ครูพลศึกษาจำนวน 168 คน นักเรียนจำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ ใน

ระดับมาก และนักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย ส่วนการเปรียบเทียบครูพลศึกษาเพศชายและหญิงที่มีวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันนั้นพบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพฑูริย์ กันสิงห์ (2541) ได้ทำการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตชาย 525 คน และนิสิตหญิง 869 คน และแยกตามตัวแปร คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 จากคณะต่างๆ คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 35 ข้อ ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจ ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างชั้นปี และคณะ และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง โดยใช้สถิติที่ (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{x} = 116.48$ S.D. = 9.98) นิสิตแต่ละคณะ แต่ละชั้นปี มีระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นิสิตหญิงมีระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา มากกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนอุทัย จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คนและนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำนวน 8 แผนและแบบวัดคะแนน

ความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนรายด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบต่อของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบต่อ และด้านมีระเบียบวินัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ทำการศึกษาศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิสุทธ์ ทิพย์พงษ์ (2544) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยเพื่อการอาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของบุคลากรในวงการมวย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวยนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑลรวม 150 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีนักมวยไทยเป็นแชมป์โลกหลายคน นักมวยที่เป็นผู้เยาว์ได้รับความนิยมจากคนดูมากกว่านักมวยผู้ใหญ่มีจำนวนองค์กรกีฬาที่จะพัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ายมวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียนนักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ ยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมี

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานครมีการจัดแข่งขันกีฬามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยยังมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้มาจากหน่วยงานเอกชน 2. ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านและเมื่อพิจารณาปัญหาของทุกด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับรวม 4 ลำดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายจัดการรายการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) ไม่มีการให้แชมป์เงิน 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) นักมวยที่ทุพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53) และยังไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่บุคคลในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกีฬามวย(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52)

ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และชาญชัย ยมดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผ่านขั้นตอนการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข ทำให้ได้เอกสารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาได้

ชาญวิทย์ สร้อยคำ (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพเรื่องฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เรื่องฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยดำเนินงาน 7 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจความต้องการให้พัฒนาหลักสูตร 2) การสร้างหลักสูตรฉบับร่าง 3) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร 4) การทดลองใช้หลักสูตร 5) การประเมินหลักสูตร 6) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร 7) การเผยแพร่หลักสูตรฉบับสมบูรณ์ โดยทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชการราชดำเนิน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ปกครองร้อยละ 93.75 และนักเรียนร้อยละ 100.00 ความต้องการให้พัฒนาหลักสูตรฟุตบอล 2) หลักสูตรฉบับร่างที่พัฒนาขึ้น มีสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาประโยชน์ ความรู้ทั่วไป ทักษะการเล่น กฎ กติกาและผู้ตัดสิน กีฬาฟุตบอล และการเล่นเป็นทีม 3) ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรความเหมาะสมและสอดคล้องกันในระดับมาก 4) การทดลองใช้หลักสูตรพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องระยะเวลาเรียนและความเพียงพอของสื่อในบางแผนการจัดการเรียนรู้ 5) ผลการประเมินหลักสูตรหลังทดลองใช้พบว่า นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะ

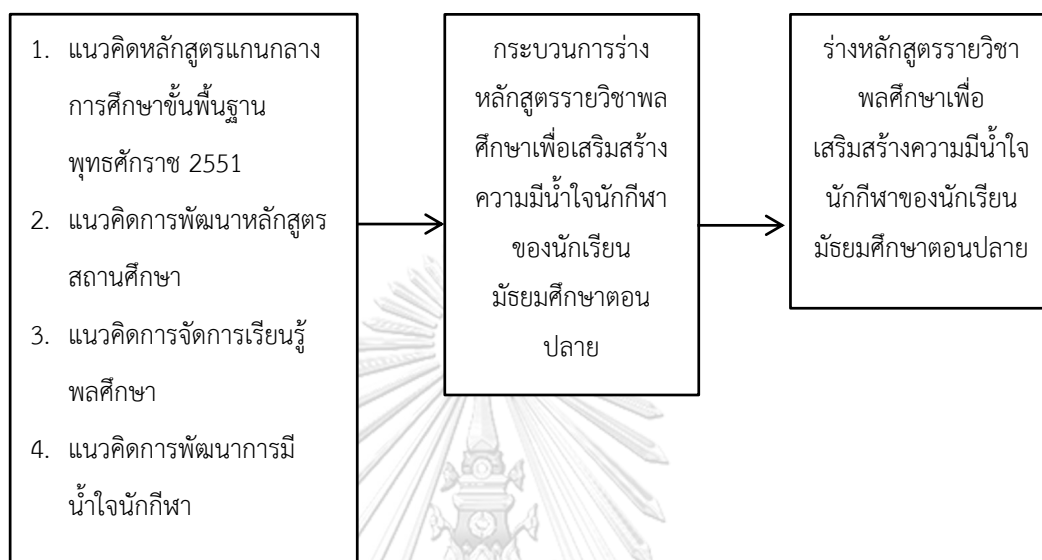
ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 6) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทำได้โดยการเพิ่มระยะเวลาเรียนและกำหนดแนวทางการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในบางแผนการสอน 7) การนำเสนอ เผยแพร่ หลักสูตรโดยการเผยแพร่ต่อสถานศึกษาที่ใช้ทดลอง สถานศึกษาที่มีการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และวารสารวิชาการ

Smith (1978 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนชาย จำนวน 120 คน กลุ่มผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มนักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นที่ไม่เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย และผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

Sharp, Brown, and Crider. (1995) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้หลักสูตรการมีน้ำใจนักกีฬาที่มีต่อพฤติกรรมทางบวกทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในเมือง การศึกษานี้เป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตรพลศึกษาในการพัฒนาพื้นฐานทักษะทางบวกของสังคมรวมถึงการเป็นผู้นำ การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง โดยใช้การฝึกปฏิบัติการ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในเมือง 2 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้นอย่างทันที ซึ่งแตกต่างจากการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง และร้อยละของเวลาเรียนส่วนมากคือการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น และความถี่ของนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและนักเรียนที่ใช้เวลาเรียนในการจัดงานลดลง

6. กรอบแนวคิด

ในการวิจัยเรื่องการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย
  - 1.3.1 สร้างแบบสอบถาม
  - 1.3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การดำเนินการนำเสนอหลักสูตร

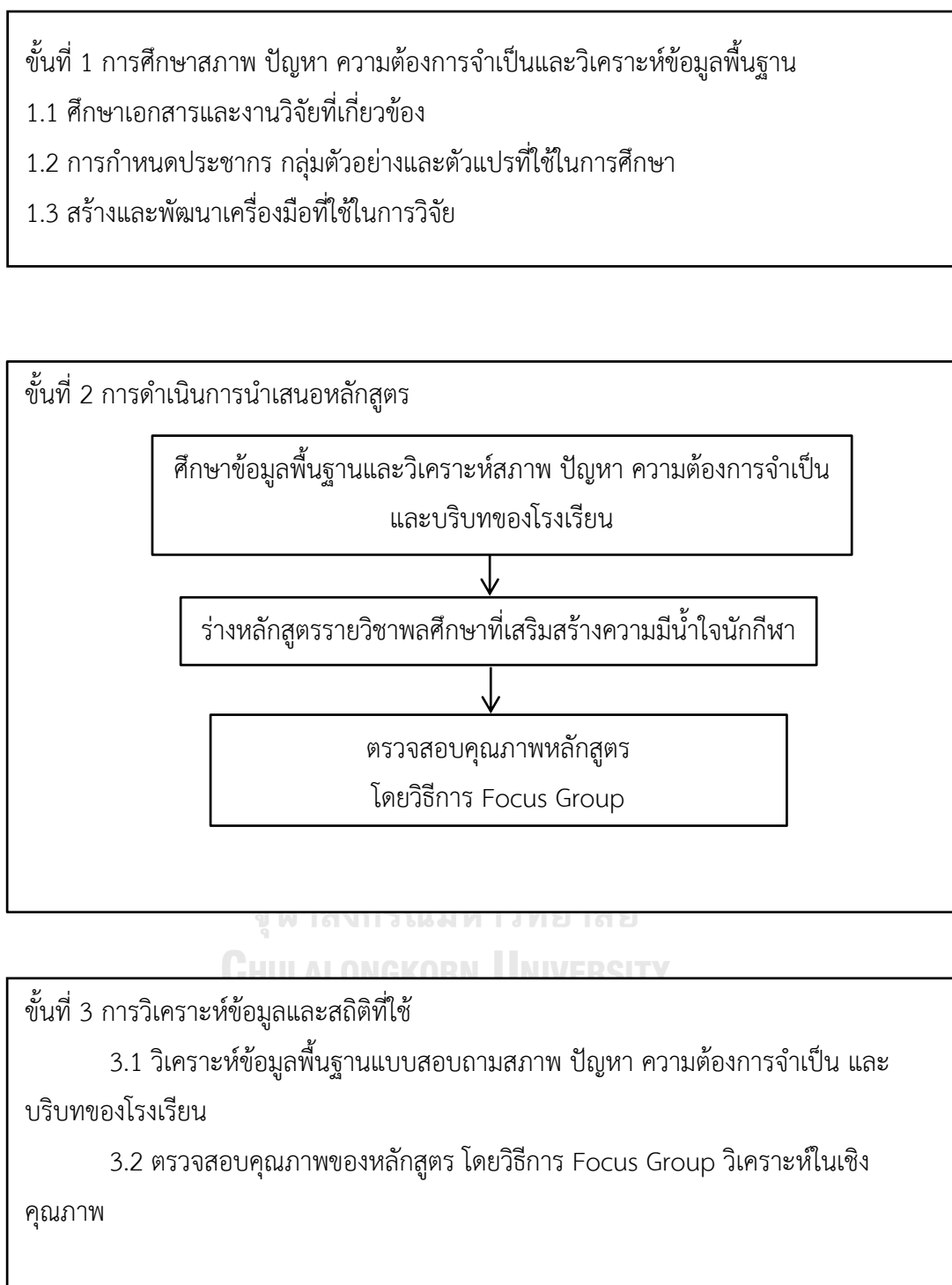
- 2.1 การกำหนดแบบแผนการการนำเสนอหลักสูตรสถานศึกษา
- 2.2 การติดต่อประสานงานในการหาคุณภาพหลักสูตร

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.2 สถิติที่ใช้

ภาพที่ 4 สรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬามาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1.2 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

1.1.3 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา

1.2 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ผู้บริหาร ครูพลศึกษา 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

1.1.4 ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต 1

โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน นันทวัน วงษ์ประเสริฐ, 2556) มาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อกำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของประชากรที่ยอมรับได้ที่

ระดับ.05

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{9,904}{1+9,904(0.05)^2}$$

$$n = 384$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เท่ากับ 384 คน

แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 525 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งเป็น 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 9,904 โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน นันทวัน วงษ์ประเสริฐ, 2556) มาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 384 คน ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด ได้กลับคืนมา 385 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.56

2) ครูและผู้บริหาร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 180 ชุด ได้กลับคืนมา 140 ชุด โดยแบ่งเป็น ผู้บริหาร 20 ชุด ครูพลศึกษา 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.78

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

1.1.5 สร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับ ผู้บริหารและครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

- 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้
- 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 4) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

- 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้
- 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 4) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและให้ยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

1.1.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
- 2) นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 3) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทาง สุขศึกษาและพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องหรือจบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทาง ศึกษาศาสตร์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องช่วยตรวจสอบคุณภาพ โดยหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องรวมของผู้บริการและครูพลศึกษาเท่ากับ 0.73 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของ นักเรียนเท่ากับ 0.77
- 4) แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 5) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) ครูพลศึกษาจำนวน 20 คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ในการ วิจัยครั้งนี้มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้านสภาพปัญหาของผู้บริหารและครูผู้สอนเท่ากับ .86 ด้านความต้องการจำเป็นเท่ากับ .73 และแบบสอบถามด้านสภาพปัญหาของนักเรียนเท่ากับ .92 และ ด้านความต้องการจำเป็นเท่ากับ .77

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากทางฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. นำหนังสือจากฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบ และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามถึงผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต1 โดยมีหนังสือขอความร่วมมือของผู้วิจัยไปด้วย โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
3. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์

4. ถ้ามีโรงเรียนใดที่ส่งแบบสอบถามกลับมามีล่าช้า ผู้วิจัยจะส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และส่งแบบสอบถามไปอีกครั้ง

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

ขั้นที่ 2 การดำเนินการนำเสนอหลักสูตร

2.1 การกำหนดแบบแผนการนำเสนอหลักสูตร

2.1.1 การนำเสนอหลักสูตร

การนำเสนอหลักสูตรรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาเพิ่มเติม คือ หลักสูตรรายวิชาพลศึกษาที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา โดยได้ศึกษาวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการหลายๆท่านและนำมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการสร้างหลักสูตรรายวิชา ดังนี้

1) ขั้นตอนการศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน โดยการใช้แบบสอบถาม ข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของผู้ใช้หลักสูตร

2) การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ พร้อมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการร่างโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย

หลักการ นำข้อมูลที่ศึกษามาพิจารณากำหนดหลักการของหลักสูตรให้ ความรู้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยมีจุดเน้น 5 ด้าน คือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา ด้านการมีน้ำใจ ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า

จุดหมาย ศึกษาความจำเป็นในการสร้างหลักสูตรพร้อมกำหนดจุดหมายของหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร/เวลาเรียน นำเสนอมวลประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ว่าจะจัดการเรียนรู้ในเรื่องใดบ้างตลอดหลักสูตรพร้อมกับกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด และเวลาเรียนในแต่ละเรื่อง

สาระการเรียนรู้ พิจารณาข้อมูลที่รวบรวมเนื้อหาในการเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ผู้เรียน

คำอธิบายรายวิชา นำเสนอข้อมูลที่ศึกษา กำหนดวิธีการเรียนรู้และการปฏิบัติของเนื้อหาหลักสูตรว่ามีวิธีการเรียนรู้ และการลงมือปฏิบัติอย่างไร รวมถึงความมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

แนวทางการจัดการเรียนรู้พิจารณาข้อมูลที่ได้ศึกษา กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา

การวัดและประเมินผล ศึกษาข้อมูลเกณฑ์การพิจารณาวัดผล 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เจตคติ การปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะ

3) ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เป็นการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของหลักสูตรโดยตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร

2.1.2 การประเมินคุณภาพหลักสูตร

1) เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็น และการตอบแบบสอบถามปลายเปิดและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาทำการร่างหลักสูตรและใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร โดยสนทนาในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร และการพัฒนาคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.1.3 นำประเด็นสนทนากลุ่มมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.2 การติดต่อประสานงานในการหาคุณภาพหลักสูตร

2.2.1 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติดังนี้ ในการเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus Group) ในการหาคุณภาพหลักสูตร

1) จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านสุขศึกษาและพลศึกษาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2) จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านหลักสูตรและการสอนหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยการหาเป็นค่าร้อยละ มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) วิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งเป็น 4 ด้านโดยกำหนดมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามหลักของลิเคอร์ท (Likert, 1932 อ้างถึงใน วิรตี เอกกรณรังค์ชัย, 2554)

5	หมายความว่า	มากที่สุด
4	หมายความว่า	มาก
3	หมายความว่า	ปานกลาง
2	หมายความว่า	น้อย
1	หมายความว่า	น้อยที่สุด

หาค่าเฉลี่ยแปลความหมายของข้อมูล ตามหลักของ อำนวย เลิศขยันดี (2554) โดยใช้เกณฑ์เป็นตัวกำหนด ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	หมายถึง	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด นำเสนอโดยความเรียง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด นำเสนอด้วยความเรียง

ตอนที่ 5 นำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และตรวจสอบคุณภาพร่างหลักสูตรโดยการประชุมกลุ่ม (Focus Group)

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และค่าสถิติต่างๆ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยในการวิจัยครั้งนี้

1. ค่าความเที่ยง (Reliability)
2. ค่าความตรง (Validity)
3. ค่าร้อยละ (Percentage)
4. ค่าเฉลี่ย (Mean)
5. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 4 ตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 5 การนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

$\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร (n=20)		ครูพลศึกษา (n=120)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)	(%)	(คน)	(%)
1. เพศ				
ชาย	14	70	71	59.2
หญิง	6	30	49	40.8
2. อายุ				
21-30 ปี			21	17.5
31-40 ปี			29	24.2
41-50 ปี	6	30	46	38.3
51-60 ปี	14	70	24	20
3. วุฒิมัธยมศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	7	35	92	76.7
ปริญญาโท	14	65	28	23.3

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70 เพศหญิง ร้อยละ 30 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 70 รองลงมา พบว่า มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 30 มีวุฒิการศึกษาระดับ ปริญญาโท ร้อยละ 65 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 35

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.2 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 40.8 รองลงมาพบว่า มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 38.3 รองลงมา พบว่า มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 24.2 มีอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 20 และมีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 17.5 น้อยที่สุด มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 76.7 และปริญญาโท ร้อยละ 23.3

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ของนักเรียน

รายการ	นักเรียน (n=385)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	229	59.5
หญิง	156	40.5
2. อายุ		
15-16 ปี	322	83.6
17-18 ปี	63	16.4

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นชายร้อยละ 59.5 เพศหญิง ร้อยละ 40.5 มีอายุระหว่าง 15-16 ปี ร้อยละ 83.6 และมีอายุระหว่าง 17-18 ปี ร้อยละ 16.4

ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง
ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ
ผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.35	.80	ปานกลาง
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	3.50	.79	มาก
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.46	1.04	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.60	1.09	มาก
รวม	3.47	.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมี
น้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร โดยรวมพบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ใน
ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับ
ปานกลาง 2 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพล
ศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.06	.65	ปานกลาง
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	3.35	.73	ปานกลาง
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.80	.77	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.77	.86	มาก
รวม	3.49	.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมี
น้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา โดยรวมพบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ใน

ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.84	.83	มาก
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	3.80	.90	มาก
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.86	.72	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.81	.83	มาก
รวม	3.83	.69	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน โดยรวมพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	3.55	.88	มาก
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา	2.65	.98	ปานกลาง
1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง	3.65	1.30	มาก
รวม	3.35	.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับมาก ยกเว้น ในข้อกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65) พบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	3.38	.89	ปานกลาง
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา	2.38	1.07	น้อย
1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง	3.45	1.09	ปานกลาง
รวม	3.06	.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในข้อกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38) พบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียน

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียนมากน้อยเพียงใด	3.97	.94	มาก
1.2 ครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษามากน้อยเพียงใด	3.76	1.10	มาก
1.3 ผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ	3.80	1.09	มาก
รวม	3.84	.83	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	3.40	.94	ปานกลาง
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	3.90	.85	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.20	1.37	ปานกลาง
รวม	3.50	.79	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	3.16	1.04	ปานกลาง
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	3.72	.92	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.18	1.04	ปานกลาง
รวม	3.35	.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในข้อ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72) พบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของนักเรียน

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	3.77	1.03	มาก
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	3.81	1.07	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.86	1.12	มาก
รวม	3.80	.90	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจ นักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆพร้อมกับ กล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ เป็นต้น	3.30	1.03	ปานกลาง
1.2 ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้าง ความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์	3.35	1.04	ปานกลาง
1.3 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการ เสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจ นักกีฬา	3.60	1.18	มาก
รวม	3.41	.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความ
มีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหา
การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ใน
ข้อ ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจ
นักกีฬา พบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจ นักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆพร้อมกับ กล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ เป็นต้น	3.74	1.01	มาก
1.2 ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้าง ความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์	3.84	.93	มาก
1.3 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการ เสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจ นักกีฬา	3.83	.98	มาก
รวม	3.80	.77	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรม ที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	3.87	1.07	มาก
1.2 ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจ นักกีฬาในทุกสัปดาห์	3.94	.89	มาก
1.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างการมี น้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	3.77	1.07	มาก
รวม	3.86	.72	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมี น้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย	3.70	1.12	มาก
1.2 ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการ ตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจ นักกีฬา	3.50	1.19	มาก
1.3 ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา	3.60	1.31	มาก
รวม	3.60	1.09	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมี น้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย	3.75	.91	มาก
1.2 ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการ ตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจ นักกีฬา	3.78	1.08	มาก
1.3 ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา	3.79	1.05	มาก
รวม	3.77	.86	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ สภาพ ปัญหา
1. ด้านการวัดและประเมินผล			
1.1 ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่ หลากหลาย	3.76	.96	มาก
1.2 ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน	3.79	.97	มาก
1.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน	3.89	1.05	มาก
รวม	3.81	.83	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความ มีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาการ จัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.81	.90	มาก
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4.13	.41	มาก
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	4.01	.61	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.98	.48	มาก
รวม	3.98	.37	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร โดยรวมพบว่าความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูผู้สอน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.84	.77	มาก
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	3.86	.65	มาก
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.88	.62	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.85	.68	มาก
รวม	3.86	.51	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา โดยรวมพบว่าการต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ
			ความต้องการจำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.00	.69	มาก
2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4.07	.59	มาก
3. ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.85	.58	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.88	.68	มาก
รวม	3.95	.49	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน โดยรวมพบว่าการต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของผู้บริหาร

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	4.10	.92	มาก
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา	3.35	1.30	มาก
1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง	4.00	.97	มาก
รวม	3.81	.90	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	3.83	.84	มาก
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา	3.73	.95	มาก
1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง	3.98	1.10	มาก
รวม	3.84	.77	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของของนักเรียน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
1.1 นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียนมากน้อยเพียงใด	3.94	.76	มาก
1.2 ครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษามากน้อยเพียงใด	4.10	.84	มาก
1.3 ผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ	3.99	1.00	มาก
รวม	4.00	.69	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	4.15	.75	มาก
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	4.05	.94	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.20	.69	มาก
รวม	4.13	.41	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของครูผู้สอน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	3.87	.89	มาก
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	3.76	.96	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.97	.96	มาก
รวม	3.86	.65	มาก

จากตารางที่ 26 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของนักเรียน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้			
1.1 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา	4.04	.79	มาก
1.2 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา	4.01	.87	มาก
1.3 มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.18	.77	มาก
รวม	4.07	.59	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆพร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ เป็นต้น	4.05	.94	มาก
1.2 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์	4.15	.81	มาก
1.3 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา	3.85	1.04	มาก
รวม	4.01	.61	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆพร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ เป็นต้น	3.85	.88	มาก
1.2 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์	4.06	.84	มาก
1.3 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา	3.76	.94	มาก
รวม	3.88	.62	มาก

จากตารางที่ 29 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษาด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด	3.95	.83	มาก
1.2 ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกสัปดาห์	3.86	.85	มาก
1.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	3.75	.86	มาก
รวม	3.85	.58	มาก

จากตารางที่ 30 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหาร

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย	3.90	1.11	มาก
1.2 ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสัมพันธ์และคุณค่าของความมีน้ำใจนักกีฬา	3.95	1.09	มาก
1.3 ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา	4.10	.78	มาก
รวม	3.98	.48	มาก

จากตารางที่ 31 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผล ของครูพลศึกษา

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย	3.83	.98	มาก
1.2 ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของความมีน้ำใจนักกีฬา	3.94	.92	มาก
1.3 ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา	3.81	1.01	มาก
รวม	3.85	.68	มาก

จากตารางที่ 32 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน

ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความต้องการ จำเป็น
1. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่ หลากหลาย	3.91	.90	มาก
1.2 ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน	3.93	.90	มาก
1.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน	3.80	.93	มาก
รวม	3.88	.68	มาก

จากตารางที่ 33 พบว่า ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตร รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของ ผู้บริหารและครูพลศึกษา

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน
การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์มี
รายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน
การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์พบว่า การ
กำหนดวัตถุประสงค์ในปัจจุบัน ได้กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ครูผู้สอน
จึงต้องสอดแทรกความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ นักเรียนเอง มากที่สุด รองลงมาพบว่า ความมีน้ำใจ
นักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่มีความจำเป็นมาก แต่การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนให้ตรงนั้นทำได้
ยาก และวัดประเมินผลได้ยาก เนื่องจากทุกกิจกรรมทางพลศึกษาจะส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
ทางอ้อม และควรกำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน น้อยที่สุด

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน
การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มี
รายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน
การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาด้านกำหนดเนื้อหาสาระการ
เรียนรู้พบว่าในขณะที่นักเรียนมีการเล่นกีฬาและฝึกทักษะทางกีฬามีการเล่นที่มต้องเคารพกฎกติกา
และมารยาทในการเล่น และต้องมีมารยาทในการชมกีฬาฝึกการตัดสินกีฬา และสอดแทรกเกี่ยวกับ
การมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นกีฬา ให้นักเรียนรู้จักการแพ้ การชนะ และการให้อภัยซึ่งกันและกัน มาก
ที่สุด รองลงมา พบว่า ให้นักเรียนฝึกการใช้ทักษะที่ได้เรียนมาใช้ โดยการเล่นเป็นทีม การเล่นเกม
หรือการใช้กระบวนการกลุ่ม คือฝึกใช้ทักษะการสื่อสาร การรับฟังผู้อื่น รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง
และเมื่อมีการจับกลุ่มการเล่น จะทำให้นักเรียนเกิดการตัดสินใจต่างๆ ถึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีน้ำใจ
นักกีฬา และในการเรียนพลศึกษาจะต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์การ
แข่งขันจริง ซึ่งนักเรียนจะตระหนักดีอยู่แล้วว่าการแข่งขันต้องเคารพ กฎ กติกา มารยาท รู้แพ้ รู้ชนะ
รู้ภัย สอดแทรกเรื่องเพลงกราวกีฬาทุกครั้งให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการแข่งขันเสมอ น้อยที่สุดคิด

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อทำการแข่งขัน และใช้วิธีให้แต่ละกลุ่มมีหน้าที่ของตนเอง เช่น เป็นกรรมการผู้ตัดสิน เป็นนักกีฬาและเป็นกองเชียร์ เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เคารพกฎกติกาและมีน้ำใจนักกีฬาในหลากหลายหน้าที่ มากที่สุด รองลงมาในวิชาพลศึกษาสอนให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบวินัยและสอดแทรกควมมีน้ำใจด้วยการให้ผู้มีทักษะที่ดีแนะนำเพื่อนๆที่มีทักษะที่น้อยกว่า เพื่อให้อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มและรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และในชั่วโมงการเรียนการสอนควรเพิ่มเติมและเน้นย้ำให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาอยู่เสมอในทุกคาบเรียน พร้อมกับยกตัวอย่างให้นักเรียนได้เห็น พร้อมกับใช้สื่อการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้มากขึ้นน้อยที่สุด

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้พบว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ส่วนมากจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียน เช่น มีน้ำใจในการแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนหรือแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา หรือมีน้ำใจในขณะที่แข่งขันของแต่ละกลุ่มในห้องเรียน มากที่สุด รองลงมา พบว่า ใช้ข้อสอบวัดความรู้ และใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำการเรียน การแข่งขัน หรือการตัดสินและการเป็นผู้ชมกีฬาที่ดีว่านักเรียนมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในแต่ละชั่วโมงเรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองหรือไม่อย่างไรและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์พบว่าที่ผ่านมาในการเรียนรายวิชาพลศึกษาครูผู้สอนได้มุ่งเน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬาในชั้นเรียนคือ มีการแข่งขันภายในห้องเรียน ทำให้นักเรียนรู้จักยอมรับผลการแข่งขัน ไม่เยาะเย้ยซึ่งกันและกัน มากที่สุด รองลงมาคือครูผู้สอนได้มุ่งเน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียนอยู่แล้วเนื่องจากการเรียนพลศึกษาจะสอนให้เรามีน้ำใจนักกีฬาจากการเล่นกีฬา และครูผู้สอนไม่ได้มีการมุ่งเน้นให้เกิดน้ำใจนักกีฬาเท่าที่ควร เพราะส่วนมากจะมุ่งเน้นแต่ทักษะต่างๆมากกว่าการเน้นย้ำเรื่องน้ำใจนักกีฬาน้อยที่สุด

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในอนาคตด้านการกำหนดวัตถุประสงค์พบว่า ครูผู้สอนควรมีการมุ่งเน้นในเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้มากกว่านี้ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกัน ไม่ทะเลาะวิวาทเพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรมผ่านการเรียนพลศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือควรมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักภัย เคารพกฎกติกา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนอยู่ในน้ำใจนักกีฬา และควรมุ่งเน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬา เพราะน้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งที่สังคมในปัจจุบันต้องการ ครูผู้สอนจึงควรมุ่งเน้นและฝึกให้เป็นนิสัยน้อยที่สุด

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้พบว่า เป็นเรื่องที่ดีในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬา เพราะการนำเนื้อหาเรื่องน้ำใจนักกีฬาเข้ามาเชื่อมโยงในชั่วโมงการเรียนจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและสำคัญของน้ำใจนักกีฬาเนื่องจากน้ำใจนักกีฬาเป็นพื้นฐานที่ทุกคนควรมีในการเล่นกีฬา เช่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสามัคคี การรู้แพ้ รู้ชนะ การให้อภัย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม มากที่สุด รองลงมา

พบว่า ควรนำเรื่องการ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และเคารพกฎกติกา มาเน้นย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญ และควรนำเนื้อหาเรื่องน้ำใจนักกีฬามาใช้สอนคู่กับทักษะต่างๆ เพราะในอนาคตจะได้มีเยาวชนที่มีน้ำใจเพิ่มมากขึ้น น้อยที่สุด

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านักเรียนได้ฝึกเป็นกรรมการผู้ตัดสิน และเป็นกองเชียร์เมื่อเพื่อนแข่งขันกีฬา และได้เป็นนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาในชั้นเรียน ทำให้รู้จักการให้อภัยเมื่อมีการผิดพลาดและยอมรับผลการตัดสินของกรรมการ มากที่สุด รองลงมาพบว่า เมื่อแข่งขันกีฬาเสร็จแล้วครูให้นักเรียนสัมผัสมือเพื่อแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา และกล่าวคำขอโทษซึ่งกันและกัน และนอกจากนี้ยังพบว่าครูผู้สอนเคยกล่าวถึงเรื่องน้ำใจนักกีฬาเป็นครั้งคราว แต่ไม่บ่อยนัก ส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเรื่องที่อยู่แล้วจึงไม่ค่อยเน้นย้ำเรื่องน้ำใจนักกีฬาเท่าที่ควร น้อยที่สุด

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาจัดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาจัดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า การวัดและการประเมินผลมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เราทราบถึงสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข มากที่สุด รองลงมา พบว่า การวัดและการประเมินผลด้านการเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬามีความสำคัญ เพราะ เป็นการประเมินว่าผู้เรียน เรียนรู้และเข้าใจเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างน้อยเพียงใด และ เห็นว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญ เพราะจะทำให้รู้ว่านักเรียนมีการพัฒนาในด้านควมมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ของผู้บริหาร และครูพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูพลศึกษายกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาในคาบเรียนพลศึกษา พบว่านักเรียนปรบมือให้กับฝ่ายตรงข้ามเมื่อแข่งขันเสร็จ รู้จักยอมรับผลแพ้ชนะความสามารถของตนเอง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ไม่แสดงความดีใจมากเกินไปในขณะที่ชนะและยอมรับความพ่ายแพ้อย่างไม่มีปัญหาใดๆ มากที่สุดรองลงมาพบว่า นักเรียนรู้จักการแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนและช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเกิดอาการบาดเจ็บ และเห็นความสำคัญของการมีมารยาทในการเล่น เช่น ส่งบอลให้ฝ่ายตรงข้ามต้องใช้มือส่งไม่ใช่เท้า และให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการแข่งขัน ในขณะที่แข่งขันนักเรียนมีความเข้าใจ กฎ กติกา มีการยกตัวอย่างน้อยที่สุดคิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาในคาบเรียนพลศึกษา พบว่านักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีคนบาดเจ็บ มากที่สุด รองลงมาพบว่า นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น รู้จักแบ่งปันอุปกรณ์การเรียน และไม่จริงจังกับผลแพ้ชนะ รู้จักยอมรับผลแพ้ชนะของตนเอง และยอมรับความสามารถของตนเอง และพบว่า ไม่พบการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา เพราะถูกเพื่อนซ้ำเติมตลอดทุกครั้งที่ทำผิด น้อยที่สุด

ผลการประชุมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาคุณภาพร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา

ผลการประชุมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาคุณภาพร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬามีรายละเอียดดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา ให้ครอบคลุมในด้านอื่นๆ นอกจากด้าน คุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้นและลดการสอนแบบบรรยาย ให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการสะท้อนความคิดหรือความคิดรวบยอดในเรื่องน้ำใจนักกีฬา 3) ด้านการวัดและประเมินผลควรมีการประเมินให้ครบทั้ง 5 ด้านและระบุเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน 4) ปรับปรุงโครงสร้างรายวิชาให้มีความชัดเจนมากขึ้นในแต่ละสัปดาห์

ตอนที่ 5 การนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิเคราะห์เอกสารด้านการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 คน ครูพลศึกษาจำนวน 120 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 385 คน ผู้วิจัยสามารถนำเสนอ (ร่าง) หลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดังนี้

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาและหลักการปรัชญาทางพลศึกษา โดยแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน ความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ การปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่กำหนดไว้ในแนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและความสามารถในการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา อีกทั้งในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสอดแทรกหรือประยุกต์ทักษะต่างๆ ที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ อาทิ การแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้แข่งขันกีฬา การแสดงออกของน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้ชมกีฬา การแสดงออกถึงน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬา เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกๆด้านมากยิ่งขึ้น

โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็น/และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

ในการกำหนดวัตถุประสงค์ควรให้สอดคล้องกับหลักการปรัชญาทางพลศึกษาที่ควรพัฒนานักเรียนให้ครบทั้ง 5 ด้าน โดยให้การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างน้ำใจนักกีฬาเป็นอีกหนึ่งวัตถุประสงค์ที่ควรกำหนดในด้านคุณธรรมจริยธรรมแต่กำหนดให้ชัดเจนที่เรื่องน้ำใจนักกีฬา

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนควรมีวิธีการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนสอนใน 1 ภาคเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดหมู่เกี่ยวกับ ทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา คุณธรรมจริยธรรม และควรจัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนทั้ง 5 ด้านมากที่สุด

และอาจจะมีการจัดเนื้อหาสาระที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬา เนื่องจากผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะได้ตระหนักถึงความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาและสามารถนำทักษะความมีน้ำใจนักกีฬาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และกระบวนการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ควรเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก รูปธรรมสู่นามธรรม

โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็น/และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

ในการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานั้นครูผู้สอนควรเน้นย้ำในเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน เช่น มีสื่อการเรียนรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนเห็นเป็นรูปธรรม เข้าใจได้ง่าย หรือการสร้างสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ เช่น การเผชิญสถานการณ์ การใช้กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การสะท้อนความคิด เพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะการแสดงออกและเห็นถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาในบทบาทต่างๆ

โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็น/และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรใช้การจัดการกิจกรรมทางพลศึกษา เช่น

1. การละลายพฤติกรรม คือกระบวนการจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงตัวตน ทำความรู้จักกับเพื่อนและตนเองให้มากขึ้นและเกิดความสุขสนุกสนาน
2. การสาธิต ให้ครูผู้สอนสาธิตทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนดู เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง
3. การฝึกปฏิบัติจริงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกคนและเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น เนื่องจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง และทำงานร่วมกับผู้อื่นจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาได้ชัดเจนมากขึ้น
4. การเล่นเกม เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงทักษะความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในหลากหลายบทบาท และการเล่นเกมจะช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้มากที่สุด
5. การให้ผลสะท้อนกลับหรือความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และร่วมกันสรุปถึงความสำคัญในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา
6. การบรรยาย เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องโดยครูผู้สอนต้องบรรยายเกี่ยวกับความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬา ถึงความหมายความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาให้ผู้เรียนทราบ

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และการปฏิบัติ และในการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลควรมีความชัดเจน มีการประชุมครูผู้สอน เพื่อหาแนวทางการวัดและประเมินผลร่วมกัน และจะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ไม่ควรเน้นการวัดประเมินผลเพื่อตัดสิน ครูควรประเมินจากการร่วมกิจกรรม และนอกจากครูเป็นผู้ประเมินแล้ว อาจจะให้นักเรียนประเมินตนเอง หรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ร่วมประเมินด้วย

โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็น/และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

ในด้านการวัดและประเมินผลครูผู้สอนมีการประเมินทั้ง 5 ด้าน คือด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเพิ่มเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนว่าจะประเมินอย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**(ร่าง) หลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
รายวิชาเพิ่มเติม**

รูปแบบการจัดการศึกษารายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา เป็นการปรับ และสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นอีกหนึ่ง ทางเลือกใหม่ที่ทำท่ายในการปลูกฝังเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้เด็กนักเรียนมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนตระหนัก และเห็นคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา และทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเรียนพลศึกษาได้ อย่างมีความสุข เป็นบุคคลที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยผ่านกระบวนการ เรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาที่เน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬาเป็นสำคัญ โดยผู้วิจัยเริ่มต้นจากข้อสรุปที่ได้ จากข้อมูลการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็น แบ่งแยกข้อมูลออกเป็น 4 ประเด็น 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. หลักสูตร (จุดมุ่งหมายของหลักสูตร/ โครงสร้าง/ เนื้อหา/ เวลาเรียน)

รายละเอียดหลักสูตรมาจากความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จาก การวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ในการออกแบบหลักสูตรให้มีความเหมาะสมคือ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน เป็นหลักสูตรที่มุ่งการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษา โดยพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียน ตระหนักถึงการเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม จริยธรรม โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถผ่าน การศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นแก่ชีวิตในระดับมัธยมศึกษา และสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมี ความสุข

1.1 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างหลักสูตร ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

2. สาระการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1	การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
มาตรฐาน พ 1.1	เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
สาระที่ 2	ชีวิตและครอบครัว
มาตรฐาน พ 2.2	เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต
สาระที่ 3	การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล
มาตรฐาน พ 3.1	เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
มาตรฐาน พ 3.2	รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา
สาระที่ 4	การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค
มาตรฐาน พ 4.1	เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ
สาระที่ 5	ความปลอดภัยในชีวิต
มาตรฐาน พ 5.1	ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรง

จุดประสงค์ของรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา

1. เพื่อให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีจากการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องน้ำใจนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อเสริมสร้างความมีคุณธรรม จริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา ให้กับนักเรียน ปลุกฝังให้นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาสามารถนำหลักของการมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข
4. ใช้ทักษะทางด้านกีฬาได้อย่างถูกต้อง
5. สามารถปฏิบัติการเล่นทีมหรือกระบวนกรกลุ่มได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตร

กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมีน้ำใจนักกีฬา ใช้รูปแบบการเรียนการสอนวิธีการสอน และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการกล้าแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา พร้อมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติ ที่ดีต่อการมีน้ำใจนักกีฬา มีทักษะและความสนใจเห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเองให้ประสบผลสำเร็จและเป็นผู้ที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมี

ความสุข ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรนี้ ประกอบด้วย

1. การบรรยาย
2. การสาธิต
3. การฝึกปฏิบัติจริงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
4. บทบาทสมมุติ
5. สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง
6. กรณีตัวอย่างหรือกรณีศึกษา
7. การใช้คำถาม
8. การเล่นเกม
9. การสังเกตการณ์และวิเคราะห์พฤติกรรมและความสามารถ

สื่อการสอน/แหล่งเรียนรู้

1. เอกสารตำราและเว็บไซต์
2. ใบความรู้และใบงาน
3. วีดิทัศน์

การประเมินผลการเรียนรู้

1. แบบสังเกตพฤติกรรม โดยครูผู้สอน
2. ประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ด้วยแบบทดสอบ แบบสังเกต และการสอบถาม โดยครูผู้สอน
3. ประเมินการทำรายงาน ด้วยแบบประเมินหรือรายงาน โดยครูผู้สอน
4. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเจตคติที่ดีต่อนักกีฬา ด้วยแบบวัด แบบประเมิน และการสังเกตโดยครูผู้สอนหรือผู้เรียนเอง
5. ประเมินทักษะการคิดและแก้ไขปัญหา ด้วยแบบประเมินและแบบสังเกตโดยครูผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้บรรลุผลการจัดการเรียนการสอนตามที่วางไว้และมีตัวบ่งชี้ว่านักเรียนเมื่อเรียนวิชานี้แล้วจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ และมีผลงานตามที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเข้าชั้นเรียน การแข่งขันภายในห้องเรียน
2. นักเรียนทำรายงานตามที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงตามกำหนดเวลา
3. ให้นักเรียนฝึกกระบวนการแสดงออกทักษะความมีน้ำใจนักกีฬา
4. ให้นักเรียนได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนทางความคิดในการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

พXXXXX พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษาลักษณะ หลักการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ทักษะเบื้องต้น การเล่นเป็นทีม การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และนันทนาการ กฎ กติกา ในการเล่นกีฬา การควบคุมตนเอง ความมีน้ำใจนักกีฬา การทำงานเป็นทีม การวางแผน การมีสมรรถภาพทางกายที่ดี เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยใช้กระบวนการทางพลศึกษา การสังเกต การอธิบาย การสาธิต การฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถในการตัดสินใจและแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย เคารพกฎ กติกาการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา และให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

ผลการเรียนรู้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่ถูกต้อง
2. อธิบายลักษณะการแสดงออกถึงน้ำใจนักกีฬา ในบริบทต่างๆได้
3. สามารถปฏิบัติตามกติกากีฬาการเล่นได้อย่างถูกต้อง
4. ตระหนักและเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา

ประมวลรายวิชา

1. รหัสวิชา	พXXXXXX
2. จำนวนหน่วยกิต	0.5 หน่วยกิต
3. ชื่อวิชา	พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา
4. กลุ่มสาระ/งาน	สุขศึกษาและพลศึกษา
5. ภาคการศึกษา	ต้น
6. ปีการศึกษา	2560
7. ผู้สอน	ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
8. เงื่อนไขรายวิชา	ไม่มี
9. สถานภาพของวิชา	วิชาเพิ่มเติม
10. ชื่อหลักสูตร	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
11. วิชาระดับ	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
12. จำนวนชั่วโมงที่สอน/สัปดาห์	1คาบ/สัปดาห์
13. เนื้อหารายวิชา	

ศึกษาลักษณะ หลักการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ทักษะเบื้องต้น การเล่นเป็นทีม การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และนันทนาการ กฎ กติกา ในการเล่นกีฬา การควบคุมตนเอง ความมีน้ำใจนักกีฬา การทำงานเป็นทีม การวางแผน การมีสมรรถภาพทางกายที่ดี เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยใช้กระบวนการทางพลศึกษา การสังเกต การอธิบาย การสาธิต การฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถในการตัดสินใจและแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย เคารพกฎ กติกาการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา และให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

ประมวลการเรียนรู้รายวิชา (Course Outline) ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ

14.1 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม : เพื่อให้นักเรียน

1. สามารถอธิบายทักษะต่างๆในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถปฏิบัติทักษะต่างๆในการเล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถนำทักษะของการเล่นกีฬาและการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้ในเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง
4. มีส่วนร่วมในการเล่นและการทำงานเป็นกลุ่มได้
5. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา มารยาทและความมีน้ำใจนักกีฬา

6. ตระหนักและเห็นคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา

14.2 เนื้อหารายวิชา / สัปดาห์

สัปดาห์ ที่	หน่วย ที่	ชื่อหน่วย / เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนการ สอน	วัดและ ประเมินผล	ภาระ / ชิ้นงานที่ มอบหมายผู้เรียน
1	1	- ปฐมนิเทศ - ความรู้ ทั่วไป เกี่ยวกับ น้ำใจ นักกีฬา	- จุดประสงค์การ เรียนรู้วิชาน้ำใจนักกีฬา - ระเบียบและวิธีปฏิบัติ ตัวในการเรียน - ระเบียบและวิธีการ ประเมินผล - ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ น้ำใจนักกีฬา	- สังเกตการให้ ความร่วมมือใน ชั้นเรียน - ถาม-ตอบ	- มอบหมายให้ - ค้นคว้าข้อมูล เรื่องน้ำใจนักกีฬา รูปภาพ ข่าวหรือ เหตุการณ์ที่ เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ ความมีน้ำใจ นักกีฬา
2	2	- การ เสริมสร้าง สมรรถภาพ ทางกาย	- การสร้างเสริม สมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ 1) การนั่ง งอตัว 2) นอนยกตัว 3) ดันพื้น 4) ก้าวขึ้นลง	- สังเกตการให้ ความร่วมมือใน ชั้นเรียนดูผล จากการทดสอบ สมรรถภาพทาง กาย	- มอบหมายให้นำ แบบฝึกทดสอบไป ฝึกสมรรถภาพทาง กายที่บ้าน
3	3	- ละลาย พฤติกรรม	- กิจกรรมละลาย พฤติกรรม	- สังเกตการให้ ความร่วมมือใน ชั้นเรียน	-
4	4	- กิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์	- มีทักษะในการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - ความสามัคคีกันใน กลุ่ม การให้ความร่วมมือใน การเล่น - ทักษะการสื่อสารกันใน ทีม - ทักษะการวางแผน	- สังเกตความ ร่วมมือในการ ทำกิจกรรม - สังเกตการ แสดงออกถึง ความมีน้ำใจ นักกีฬาในการ เล่น	มอบหมายให้ นักเรียนไป ฝึกซ้อมเพิ่มเติม นอกเวลาเรียน

สัปดาห์ ที่	หน่วย ที่	ชื่อหน่วย / เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้ สอน	วัดและ ประเมินผล	ภาระ / ชิ้นงานที่ มอบหมายผู้เรียน
5-6	5	- กิจกรรม ฐาน	- ฝึกการเล่นเป็นทีมโดย แบ่งทีมฝึกการแข่งขัน ตามกฎ กติกา - แบ่งฐานออกเป็น 4 ฐาน 1)ฐานรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย 2)ฐานความ สามัคคี 3)ฐานการ เสียสละ 4)ฐาน ความอดทน	- ให้คะแนนการ ทำกิจกรรมฐาน - ทีมเวิร์ค 10 คะแนน - การแสดงออก ความมีน้ำใจ นักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน 10 คะแนน	
7-8	6	- บำเพ็ญ ประโยชน์	- ฝึกการมีน้ำใจ การ เสียสละ โดยการให้ นักเรียนทำกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ให้กับ โรงเรียน	- สังเกตการให้ ความร่วมมือใน ชั้นเรียน - ถาม-ตอบ - การแสดงออก ความมีน้ำใจ นักกีฬา ทั้ง 5	- มอบหมายให้ นักเรียนนำทักษะ ไปใช้นอกเวลา เรียน
9	7	พื้นฐานการ เล่นทีม	- สอนให้ผู้เรียนเข้าใจ กฎ กติกา การเล่น - ตำแหน่ง วิธีในการ เล่นกีฬาแชร์บอล	- สังเกตการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน - สังเกตการเล่น เป็นทีม	- มอบหมายให้ นักเรียนฝึกนอก เวลาเรียน
10	8	-สอบกลาง ภาค			
11-12	9	- การแข่งขัน เป็นทีม	- การแข่งขันเป็นทีม โดยใช้กีฬาแชร์บอล - แบ่งทีมฝึกการแข่งขัน ตามกฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา	- สังเกตการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน - สังเกตการเล่น เป็นทีม	- มอบหมายให้ นักเรียนฝึกนอก เวลาเรียนและนำ สิ่งที่ได้ไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน

ลำดับที่	หน่วยที่	ชื่อหน่วย / เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ภาระ / ชิ้นงานที่มอบหมายผู้เรียน
				- การแสดงออก ความมีน้ำใจ นักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน 10 คะแนน	
13	10	พื้นฐานการเล่นทีม	- สอนให้ผู้เรียนเข้าใจกฎ กติกา การเล่นกีฬา วอลเลย์บอล - ตำแหน่ง วิธีในการเล่น	- สังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - สังเกตการเล่นเป็นทีม	- มอบหมายให้นักเรียนฝึกนอกเวลาเรียน
14-15	11	- ทักษะการเล่นเป็นทีม	- ฝึกการเล่นเป็นทีมโดยใช้กีฬา วอลเลย์บอล - แบ่งทีมฝึกการแข่งขันตามกฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา	- สังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - สังเกตการเล่นเป็นทีม - การแสดงออก ความมีน้ำใจ นักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน 10 คะแนน	- มอบหมายให้นักเรียนฝึกนอกเวลาเรียนและนำสิ่งที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
16	12	พื้นฐานการเล่นทีม	- สอนให้ผู้เรียนเข้าใจกฎ กติกา การเล่นกีฬา ฟุตบอล - ตำแหน่ง วิธีในการเล่น	- สังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - สังเกตการเล่นเป็นทีม	- มอบหมายให้นักเรียนฝึกนอกเวลาเรียน
17-18	13	- การแข่งขันเป็นทีม	- การแข่งขันเป็นทีมโดยใช้กีฬาฟุตบอล - แบ่งหน้าที่ เป็นผู้ตัดสิน นักกีฬา และกองเชียร์	- สังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - สังเกตการเล่นเป็นทีม	- มอบหมายให้นักเรียนฝึกนอกเวลาเรียนและนำสิ่งที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับที่	หน่วยที่	ชื่อหน่วย / เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนการสอน	วัดและประเมินผล	ภาระ / ชิ้นงานที่มอบหมายผู้เรียน
				- การแสดงออก ความมีน้ำใจ นักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน 10 คะแนน	
19	14	- สรุปและสะท้อนความคิด	- ให้นักเรียนสะท้อนความคิดเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่ได้เรียนและส่งเสริมผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน	- ถาม-ตอบ - นำเสนอ รายงาน	- มอบหมายให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
20	15	- การสอบปลายภาค		ให้คะแนน 20 คะแนน	

14. วิธีการวัดและประเมินผล

ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลเพื่อดูพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรมมีน้ำใจนักกีฬา ละทักษะในการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา โดยเก็บคะแนนระหว่างภาคกับคะแนนปลายภาคดังนี้

1. คะแนนระหว่างภาคเรียน คะแนนเต็ม 90 คะแนน
  - 1.1 คะแนนเก็บกลางภาค 40 คะแนน แบ่งดังนี้
    - 1.1.1 ทิมเวิร์ค (10 คะแนน)
    - 1.1.2 การแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา (10 คะแนน)
    - 1.1.3 การแข่งขันวอลเลย์บอลเป็นทีม (10 คะแนน)
    - 1.1.4 การเป็นผู้ตัดสิน การเป็นกองเชียร์ การเป็นนักกีฬา (10 คะแนน)
  - 1.2 คะแนนสอบวัดผลปลายภาคเรียน 40 คะแนน
    - 1.2.1 ทิมเวิร์ค (10 คะแนน)
    - 1.2.2 การแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา (10 คะแนน)
    - 1.2.3 การแข่งขันฟุตบอลเป็นทีม (10 คะแนน)

1.2.4 การเป็นผู้ตัดสิน การเป็นกองเชียร์ การเป็นนักกีฬา (10 คะแนน)

1.3 คะแนนสอบวัดผลปลายภาคเรียน 20 คะแนน

1.3.1 การสอบข้อเขียนเรื่องน้ำใจนักกีฬา

2. คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 10 คะแนน

การประเมินผลใช้วิธีอิงเกณฑ์ดังนี้

80 คะแนนขึ้นไป	=	4
75 – 79 คะแนน	=	3.5
70 – 74 คะแนน	=	3
65 – 69 คะแนน	=	2.5
60 – 64 คะแนน	=	2
55 – 59 คะแนน	=	1.5
50 – 54 คะแนน	=	1
ต่ำกว่า 50 คะแนน	=	0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) คือใช้แบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประชากรคือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียน โดยได้ส่งแบบสอบถามไป 180 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมา 140 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 9,904 คน ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 450 ชุด ได้แบบสอบถามกลับมา 385 ชุดคิดเป็นร้อยละ 85.56 โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน นันทวัน วงษ์ประเสริฐ, 2556) มาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามพบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของผู้บริหารและครูพลศึกษาเท่ากับ 0.73 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของนักเรียนเท่ากับ 0.77 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้านสภาพปัญหาของผู้บริหารและครูผู้สอนเท่ากับ .86 ด้านความต้องการจำเป็นเท่ากับ .73 และแบบสอบถามด้านสภาพปัญหาของนักเรียนเท่ากับ .92 และด้านความต้องการจำเป็นเท่ากับ .77 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำเสนอในรูปตารางความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 นำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็น การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ 4) ด้านวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปสภาพ ปัญหาและความ ต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธย ศึกษาดอนปลาย ในแต่ละด้านได้ดังนี้

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้าน การกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด 2) กำหนด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา 3) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้ กำหนดด้วยตนเอง พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสภาพปัญหามากที่สุดได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง รองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้าน คุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา และกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอน พลศึกษา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจ นักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์การ เรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา มาก น้อยเพียงใด 2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา 3) กำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับ เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความ ต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง และกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา ตามลำดับ

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้าน การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 1) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มี เนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจ นักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่า โดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหา การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึง การมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) มีเนื้อหาการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการ แสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการ ตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจ นักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความ ต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการ ตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงความมีน้ำใจ นักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รองลงมาคือมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้าน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการ

เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อน ๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้ง หลังเรียนเสร็จ 2) ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ 3) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือ ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ และครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อน ๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นน้ำใจนักกีฬาด้านวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อน ๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ 2) ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ 3) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา โดยรวมพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ รองลงมาคือ ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อน ๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ และ) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

4. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย 2) ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา 3) ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬาพบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหาที่สุดครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย รองลงมาคือครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา และครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นน้ำใจนักกีฬา

น้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย 2) ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา 3) ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา และครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย ตามลำดับ

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด 2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา 3) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัญหามากที่สุดได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง รองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา และกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด 2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา 3) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง รองลงมาคือมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ การปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา และกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา ตามลำดับ

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 1) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม

จริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รองลงมาคือมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนฯพร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้ง หลังเรียนเสร็จ 2) ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ 3) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก

ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ รองลงมาคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา และครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ 2) ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ 3) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ รองลงมาคือ ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆ พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ และครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

4. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย 2) ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา 3) ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา และครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย 2) ครูผู้สอนมีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา 3) ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความ

ต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอน มีการวัดประเมินผลเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่หลากหลาย และครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

ผลการศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหารและครูพลศึกษา

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์มากที่สุด ได้แก่การกำหนดวัตถุประสงค์ในปัจจุบัน ได้กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ครูผู้สอนจึงต้องสอดแทรกความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนเอง มากที่สุด รองลงมาคือความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่มีความจำเป็นมาก แต่การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนให้ตรงนั้นทำได้ยาก และวัดประเมินผลได้ยาก เนื่องจากทุกกิจกรรมทางพลศึกษาจะส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาทางอ้อม และควรกำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียน ตามลำดับ

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากที่สุด ได้แก่ในขณะที่นักเรียนมีการเล่นกีฬาและฝึกทักษะทางกีฬามีการเล่นที่มต้องเคารพกฎกติกา และมารยาทในการเล่น และต้องมีมารยาทในการชมกีฬาฝึกการตัดสินใจ และสอดแทรกเกี่ยวกับการมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นกีฬา ให้นักเรียนรู้จักการแพ้ การชนะ และการให้อภัยซึ่งกันและกัน รองลงมา คือ ให้นักเรียนฝึกการใช้ทักษะที่ได้เรียนมามาใช้ โดยการเล่นเป็นทีม การเล่นเกม หรือการใช้กระบวนการกลุ่ม ฝึกใช้ทักษะการสื่อสาร การรับฟังผู้อื่น รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเมื่อมีการจับกลุ่มการเล่น จะทำให้นักเรียนเกิดการตัดสินใจต่างๆ เพื่อให้เกิดน้ำใจนักกีฬา และในการเรียนพลศึกษาจะต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะการเรียนรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์การแข่งขันจริง

ซึ่งนักเรียนจะตระหนักดีอยู่แล้วว่าการแข่งขันต้องเคารพ กฎกติกา มารยาท รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สอดแทรกเรื่องเพลงกราวกีฬาทุกครั้งให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการแข่งขันเสมอ ตามลำดับ

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้แก่ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อทำการแข่งขัน และใช้วิธีให้แต่ละกลุ่มมีหน้าที่ คือเป็นกรรมการผู้ ตัดสิน เป็นนักกีฬาและเป็นกองเชียร์ เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือ เคารพกฎกติกาและมีน้ำใจ นักกีฬาให้หลากหลายหน้าที่ รองลงมาในวิชาพลศึกษาสอนให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบวินัยและ สอดแทรกควมมีน้ำใจด้วยการให้ผู้มีทักษะที่ดีแนะนำเพื่อนๆที่มีทักษะที่น้อยกว่า เพื่อให้อยู่ร่วมกัน เป็นกลุ่มและรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และในช่วงการเรียนการสอนควรเพิ่มเติมและเน้นย้ำให้ นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาอยู่เสมอในทุกคาบเรียน พร้อมกับยกตัวอย่าง ให้นักเรียนได้เห็น พร้อมทั้งใช้สื่อการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย ตามลำดับ

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มี รายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้มากที่สุด ได้แก่การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ส่วนมากจะใช้แบบแบบสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียนในขณะที่เรียน เช่น ควมมีน้ำใจในการแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนหรือแสดงควมมีน้ำใจ นักกีฬา หรือมีน้ำใจนักกีฬาในขณะที่แข่งขันของแต่ละกลุ่มในห้องเรียน รองลงมา พบว่า ใช้ข้อสอบวัด ความรู้ และใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำการเรียน การแข่งขัน หรือการตัดสินและ การเป็นผู้ชมกีฬาที่ดี ว่านักเรียนมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในแต่ละ ช่วงเวลาเรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองหรือไม่อย่างไรและประเมินผลการเปลี่ยนแปลง ตามลำดับ

ผลการศึกษาคำคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย 1) นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียน 2) ครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาอย่างน้อยเพียงใด 3) ผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียน รองลงมาคือ ผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ และครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียน 2) ครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาอย่างน้อยเพียงใด 3) ผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ครูผู้สอนได้สอดแทรกเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา รองลงมาคือผู้เรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบ และนักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่คาบเรียน ตามลำดับ

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 1) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่าโดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รองลงมาคือ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่

เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา 2) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา 3) มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ มีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา เช่น เห็นความสำคัญของการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รองลงมาคือมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา และมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ตามลำดับ

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา 2) ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาในทุกสัปดาห์ 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ พบว่าโดยรวมมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาในทุกสัปดาห์ รองลงมาคือ กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ครูผู้สอนพลศึกษากำหนดวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ให้นักเรียนเดินสัมผัสมือเพื่อนๆพร้อมกับกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งหลังเรียนเสร็จ 2) ครูผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆสัปดาห์ 3) ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬา พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา รองลงมาคือผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาในทุกสัปดาห์ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอตามลำดับ

4. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน พบว่าโดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหามากที่สุดได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน รองลงมาคือ 2 ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน และผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 1) ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน พบว่าโดยรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน รองลงมาคือผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา ยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาในคาบเรียนพลศึกษามากที่สุด ได้แก่การปรบมือให้กับฝ่ายตรงข้ามเมื่อแข่งขันเสร็จ การยอมรับผลแพ้ชนะความสามารถของตนเอง รู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย ไม่แสดงความดีใจมากเกินไปในขณะที่ชนะและยอมรับความพ่ายแพ้อย่างไม่มีปัญหาใดๆ รองลงมาพบว่า การแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนและการช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเกิดอาการบาดเจ็บ และนักเรียนเห็นความสำคัญของการมีมารยาทในการเล่น เช่น

ส่งบอลให้ฝ่ายตรงข้ามต้องใช้มือส่ง และให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการแข่งขัน ในขณะที่แข่งขัน นักเรียนมีความเข้าใจกฎกติกา ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตร รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ นักเรียน

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์มี รายละเอียดดังนี้

1.1 นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาในด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ มากที่สุด ได้แก่

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาในอนาคตด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ มากที่สุด ได้แก่ ครูผู้สอนควรมีการมุ่งเน้นในเรื่องน้ำใจนักกีฬาให้มากกว่านี้ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จัก ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกัน ไม่ทะเลาะวิวาทเพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรม ผ่านการเรียนพลศึกษา รองลงมาคือควรมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้จักภัย เคารพกฎกติกา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนอยู่ในน้ำใจนักกีฬา ครูจึงควรมุ่งเน้นและฝึกให้เป็นนิสัย ตามลำดับ

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มี รายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากที่สุด ได้แก่ เป็นเรื่องที่ดีในการนำเนื้อหาเรื่องน้ำใจนักกีฬาเข้ามาเชื่อมโยงในชั่วโมงการเรียน เพราะน้ำใจนักกีฬา เป็นสิ่งสำคัญและเป็นพื้นฐานที่ทุกคนควรมีในการเล่นกีฬา เช่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความ สามัคคี การรู้แพ้ รู้ชนะ การให้อภัย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคม รองลงมา คือ ควรนำเรื่องการรู้ แพ้รู้ชนะ รู้ภัย และเคารพกฎกติกา มาเน้นย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจ และเห็นความสำคัญ และควรนำมาใช้สอนคู่กับทักษะต่างๆเพราะในอนาคตจะได้มีเยาวชนที่มีน้ำใจ เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มากที่สุดได้แก่นักเรียนได้ฝึกเป็นกรรมการผู้ตัดสิน และเป็นกองเชียร์เมื่อเพื่อนแข่งขันกีฬา และได้เป็นนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา ทำให้รู้จักการให้อภัยเมื่อมีการผิดพลาดและยอมรับผลการตัดสินของกรรมการ รองลงมา คือ เมื่อแข่งขันกีฬาเสร็จครูให้นักเรียนสัมผัสมือแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา และกล่าวคำขอโทษซึ่งกันและกัน และครูผู้สอนเคยกล่าวถึงเรื่องน้ำใจนักกีฬาเป็นครั้งคราว แต่ไม่ค่อยบ่อยนัก ส่วนใหญ่คิดว่า เป็นเรื่องที่รู้จักอยู่แล้ว

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านมาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มากที่สุดได้แก่ การวัดและการประเมินผลมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เราทราบถึงสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข รองลงมา คือ การวัดและการประเมินผลด้านการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬามีความสำคัญ เพราะเป็นการประเมินว่าผู้เรียน เรียนรู้และเข้าใจเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬามากน้อย และการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้มีความสำคัญ เพราะจะทำให้รู้ว่าเด็กนักเรียนมีการพัฒนาในด้านการมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาในคาบเรียนพลศึกษา มากที่สุด ได้แก่ นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีคนบาดเจ็บ รองลงมาพบว่า นักเรียนเล่นตามกฎกติกา รู้จักแบ่งปัน และไม่จริงจังกับผลแพ้ชนะ ยอมรับผลแพ้ชนะของตนเอง และยอมรับ

ความสามารถของตนเอง และพบว่าไม่พบการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา เพราะถูกเพื่อนซ้ำเติมตลอดทุกครั้งที่ทำผิด ตามลำดับ

ตอนที่ 2 นำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำเสนอแนวทางในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาและหลักการปรัชญาทางพลศึกษา โดยแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ การปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่กำหนดไว้ในแนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและความสามารถในการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา อีกทั้งในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสอดแทรกหรือประยุกต์ทักษะต่างๆ ที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ อาทิการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้แข่งขันกีฬา การแสดงออกของน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้ชมกีฬา การแสดงออกถึงน้ำใจนักกีฬาเมื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬา เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกๆด้านมากยิ่งขึ้น

2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนควรมีวิธีการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนสอนใน 1 ภาคเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดหมู่เกี่ยวกับ ทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา คุณธรรมจริยธรรม และควรจัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนทั้ง 5 ด้านมากที่สุด และอาจจะมีการจัดเนื้อหาสาระที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของ

การมีน้ำใจนักกีฬา เนื่องจากผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของน้ำใจนักกีฬาและสามารถนำทักษะความมีน้ำใจนักกีฬาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และ กระบวนการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ควรเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก รูปธรรมสู่นามธรรม

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย อาทิเช่น การเผชิญสถานการณ์ การใช้กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้จากประสบการณ์ ตรง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะการแสดงออกและเห็นถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาในบทบาท ต่างๆ

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง ภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลควรมีความชัดเจน มีการประชุม ครูผู้สอนเพื่อหาแนวทางการวัดและประเมินผลร่วมกัน และจะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ไม่ควรเน้นการวัดประเมินผลเพื่อ ตัดสิน ครูควรประเมินจากการร่วมกิจกรรม และนอกจากครูเป็นผู้ประเมินแล้ว อาจให้ผู้เรียน ประเมินตนเอง หรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ร่วมประเมินด้วย

ผลจากการสนทนากลุ่ม (FOCUS GROUP) สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายในรูปแบบที่สังเคราะห์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ช่วยปรับปรุงส่วน ต่างๆ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากกลุ่มที่หลากหลายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา ได้เสนอรูปแบบการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา โดยได้มุ่งเน้นที่การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างควมมี น้ำใจนักกีฬาเป็นสำคัญ โดยให้ปรับในด้าน 1) วัตถุประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา ให้ครอบคลุมใน ด้านอื่นๆ นอกจากด้าน คุณธรรม จริยธรรมควมมีน้ำใจนักกีฬา 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้นและลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการสะท้อนควม คิดหรือความคิดรวบยอดในเรื่องน้ำใจนักกีฬา 3) ด้านการวัดและประเมินผลควรมีการประเมินให้ ครบทั้ง 5 ด้านและระบุเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน 4) ปรับปรุงโครงสร้างรายวิชาให้มีความชัดเจน มากขึ้นในแต่ละสัปดาห์

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายใน 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4. ด้านวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มี สภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับมาก ยกเว้นในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา พบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนได้ยึดตามหลักการ และปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตาม หลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะให้ นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมี คุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ควมมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ใน ระดับมากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่านอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว การ พลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ควมมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ด้วย

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับปาน กลาง ยกเว้นในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา พบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนได้ยึดตาม หลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้ สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตาม

หลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะทำให้ นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทุกๆด้านทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมีคุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่านอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว การพลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ อาจเป็นเพราะว่าในการเรียนพลศึกษาในแต่ละคาบครูผู้สอนไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนให้ผู้เรียนได้ทราบซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะทำให้ นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมีคุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวว่า การกำหนดวัตถุประสงค์เป็นการช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจได้มากยิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะว่าการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ไว้นั้น ทำให้นักเรียน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองของนักเรียนได้ทราบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า กระบวนการสอนวิชาพลศึกษานั้นได้มีผลต่อนักเรียนในด้านไหนอย่างไร ทำให้ทุกคนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงบทบาทและความสำคัญของการพลศึกษาที่แท้จริงได้ดียิ่งขึ้น

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหารพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงกมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ดนัย ดวงภูเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

พลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอนและแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า การพลศึกษาและการกีฬานั้นเป็นการศึกษาอีกด้านหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความสามัคคีเป็นต้น ซึ่งแนวความคิดดังกล่าว ตรงกับแนวคิดของด้านพลศึกษาและการกีฬาในปัจจุบันที่ว่า การพลศึกษา คือกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ ดนัย ดวงภูเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอนและแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า การพลศึกษาและการกีฬานั้นเป็นการศึกษาอีกด้านหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความสามัคคีเป็นต้น ซึ่งแนวความคิดดังกล่าว ตรงกับแนวคิดของด้านพลศึกษาและการกีฬาในปัจจุบันที่ว่า การพลศึกษา คือกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้

นักเรียนมีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ โดยอาศัยกิจกรรม พลศึกษา

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียน การสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มี สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่ง สอดคล้องกับผลวิจัยของ อร่าม เสียนขุนทด (2533) ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาที่มี ต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน ครูพลศึกษา เห็นว่าปัญหา ในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือครูต้องสอน เน้นเฉพาะ ทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความ ต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการ เรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาใน ทุกๆด้านทั้งในด้านสมรรถภาพทางกายด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการ ออกกำลังกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา หรือกีฬาต่างๆด้วยตนเอง

ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการ สอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องครูผู้สอนใช้สื่อในการเสริมสร้างการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความ มีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับ มากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่าจะนอกจกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว การ พลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่ง สอดคล้องกับ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า ใน

การเล่นหรือทำอะไรก็ตาม ควรพยายามให้ผู้เล่นได้รักษากติกาของการเล่นให้มากที่สุด เพื่อจะได้ฝึกให้เขาเหล่านั้น ไม่เป็นผู้เห็นแก่ตัว นอกจากนั้นการเล่นนั้นควรจะฝึกให้ผู้เล่นมีความอดทน รู้จักวิธีเล่นอย่างถูกต้อง มีใจคอกว้างขวาง รู้จักสามารถควบคุมตนเองได้ไม่หลงระเห็จไปกับผลของการเล่นจนเกินไปและควรฝึกให้เขาเหล่านั้นยอมรับในผลของการเล่น ถึงเวลาชนะก็ทำตัวให้สมกับเป็นผู้ชนะที่สำคัญเมื่อถึงเวลาแพ้ก็ต้องฝึกหัดให้เขาเหล่านั้นรู้จักพ่ายแพ้เป็น และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531, อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และทุกคนได้มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นที่ทีมงานซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติงานจริงในชีวิตจริงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม

ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ กับผลวิจัยของ อร่าม เสียนขุนทด (2533) ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหา ในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือครูต้องสอน เน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาในทุกๆด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสภาพ ปัญหาในระดับทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรานูวัฒน์ ชุมซัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการ

ประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และประเมินผลผลการวิจัยพบว่า สภาพการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาที่มีการปฏิบัติในด้านต่างๆ โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิธีการวัดและประเมินผลด้านที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านทักษะ และความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษา คือการปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้น

ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศรานวุฒน์ ชุมซัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และประเมินผลผลการวิจัยพบว่า สภาพการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาที่มีการปฏิบัติในด้านต่างๆ โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิธีการวัดและประเมินผลด้านที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านทักษะ และความต้องการจำเป็นพบว่ามีอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษา คือการปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศรานวุฒน์ ชุมซัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และประเมินผลผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูพลศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความรู้ และด้านคุณธรรมจริยธรรม ส่วนด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย และความต้องการจำเป็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ ที่กล่าวว่า พฤติกรรมบางอย่างที่ต้องวัดเพื่อให้คะแนนนักเรียน เช่น พฤติกรรมด้านคุณธรรมที่เกี่ยวกับการมีน้ำใจนักกีฬา การมีระเบียบวินัย การเป็นผู้เล่นและการ

เป็นผู้ดูกีฬาที่ดี หรือพฤติกรรมด้านเจตคติที่เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย แต่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะเป็นนามธรรมไม่สามารถวัดผลและให้คะแนนได้นั้นจะกระทำได้ด้วยการใช้ระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการสังเกต พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในสภาพการณ์จริงนั้นๆ

ประเด็นที่ 2 เพื่อนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากที่กล่าวมาทั้งหมดในประเด็นที่ 1 สามารถ นำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา มีดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมควมมีน้ำใจนักกีฬาและตระหนักถึงการเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข 2) โครงสร้างรายวิชาโครงสร้างรายวิชาได้กำหนดให้ช่วงชั้นที่ 4 โดยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬาควรส่งเสริมผู้เรียนให้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตระหนักและเห็นคุณค่าของควมมีน้ำใจนักกีฬา 4) กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมน้ำใจนักกีฬา จะใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติและเรียนรู้จากสถานการณ์ที่จะเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนได้ดีที่สุดและนักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย เช่น การบรรยาย การสาธิต การเล่นเกม การใช้คำถาม สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง กรณีตัวอย่างและกรณีศึกษา 5) สื่อการเรียน/แหล่งเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬาได้อย่างชัดเจน อาทิ ใบความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬา รูปภาพสถานการณ์ที่แสดงถึงน้ำใจนักกีฬาในบทบาทต่างๆเพื่อให้นักเรียนมองเห็นภาพและเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น 6) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรประเมินเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนและใช้การประเมินที่หลากหลาย และครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน อาทิ ใช้แบบสังเกต ใช้แบบวัดความรู้ แบบทดสอบ ทักษะ 7) การจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬาสามารถอธิบายเรื่องน้ำใจนักกีฬาได้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน 8) คำอธิบายรายวิชา ควรระบุสิ่งที่นักเรียนจะได้จากการเรียนรายวิชาน้ำใจนักกีฬา 9) ประมวลรายวิชา ควรระบุรายละเอียดของเนื้อหาสาระของรายวิชาในการจัดการเรียนการสอนตลอด 1 ภาคการศึกษา ให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้ระบุไว้ว่า ได้มุ่งหวังให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬาและคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมีองค์ความรู้ด้านการกีฬา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจและสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2560-2564)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยควรทำแบบสอบถามให้มีความน่าสนใจ ไม่ดูเยอะจนเกินไปและติดตามแบบสอบถามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้แบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการ
2. การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของผู้เรียนแต่ละโรงเรียน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาสำหรับโรงเรียนของตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนประถมศึกษาเนื่องจากการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา ควรปลูกฝังให้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและตระหนักถึงความสำคัญของควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม
- ควรมีการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาจากมุมมองผู้ปกครองและชุมชน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลมนัสสขต์ บัณฑิตยานนท์ และ วิภาววรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า. (2553). *ความรู้พื้นฐานและหลักการ พัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2542). *การพัฒนารายวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นในหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560-2564*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . (2545). *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล. (2554). *ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้เกมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ชัย อินทிரารณ. (2523). *ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชระริน พันธุ์สวัสดิ์. (2545). *บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ชาญวิทย์ สร้อยคำ. (2557). การพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพเรื่องฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา* 6(1) (มกราคม – เมษายน 2557):128 – 142.
- दनัย ดวงกุ่มเมศร์. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำน้ํากกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. *วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ดลนภา อุปนันท์. (2557). การสร้างหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเพิ่มเติม อาชีพท้องถิ่น: การทำเมี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.*
- คุชฎี มัชฌิมาภีโร. (2548). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 2(2)* (มกราคม - มิถุนายน 2554).
- ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม. (2541). การสร้างแบบทดสอบเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ทรงสิริ วิจิรานนท์ และ อรุณเรือง. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จํารง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา.* กรุงเทพฯ: ธนัช้การพิมพ์.
- นันทน์ภัส รัตนศิลาชัย. (2553). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นันทวัน วงษ์ประเสริฐ. (2557). *แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพล โนนจ้อย. (2558). *รูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.* วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุศรินทร์ สิริปัญญาธร. (2553). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศและพลวัตรใน
ระยะเปลี่ยนแปลงสำหรับเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กเพื่อเตรียมเข้าศึกษาชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรฑูรย์ กันสิงห์. (2541). ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวบรวมความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีการสอน และการวัดเพื่อ
ประเมินผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา ปุญญฤทธิ. (2548). ประมวลสาระวิธีการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย. นนทบุรี:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิรตี เอกธณงค์ชัย. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ วงทน. (2550). น้ำใจนักกีฬากับเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
Knowledge Cente.
- วิสุทธิ ทิพย์พงษ์. (2544). การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- วุฒินันท์ ศรีแสง. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อ
พัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรานุวัฒน์ ชุ่มซัง. (2551). สภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียน ของครูพลศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ชีปนวัฒนา. (2547). หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- สบสันต์ มหานิยม. (2547). ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่มีต่อสมรรถภาพทางกายของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. โรงเรียนสาธิตแห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2559). *ขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ ไทยแลนด์ 4.0* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thaihealth.or.th> [14. กรกฎาคม 2560]
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผน 12 ของประเทศ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). *วิเคราะห์เด็กและเยาวชน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีจำกัด.
- สุนิต อธิธิวุฒิ. (2555). *คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลี ช่วยแก้ว. (2558). *ระดับความมีน้ำใจนักกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 26(1) (มกราคม – เมษายน 2558).
- แสงรุ่ง พูลสุวรรณ. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรบรรณาธิการเพื่อเสริมสร้างความรู้และความสามารถในการตรวจหนังสือเรียนอย่างมีวิจารณ์ญาณตามแนวคิดของเอนนิส*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ อัดชู. (2538). *หลักการฝึกกีฬา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อภิวัฒน์ จั่วลำหิน. (2553). *การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัจฉราลักษณ์ วิเศษ. (2556). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำนาจ เลิศชัยนัติ. (2545). *สถิติขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศิลปะสนองการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

Oliva, P. F. (1988). *Development the Curriculum*. USA: Litter, Brown and Company.

Ornstein, C. A., and Hunkins, P. E. (2004). *Curriculum: Foundation, principles and issues*. Boston: Pearson Education.

Salor, J. G., Alexander, W. M., and Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York: Holt, Rinehart an Winston.

Sharp, T., Brown, M., and Crider, K. (1995). The effects of a Sportsmanship Curriculum Intervention On Urban Elementary Schools. *journal of Applied Behavior Analysis*, 401-416.

Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace Jovanovic.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ก-1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้
พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา
- ก-2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง
ความมีน้ำใจนักกีฬา

ก-1 รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา

1. อาจารย์ ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ
อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ
ครู ชำนาญการพิเศษประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

ก-2 รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมี
น้ำใจนักกีฬา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา
อาจารย์พิเศษประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์
อาจารย์พิเศษประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
4. รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)
5. อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ
ครูชำนาญการพิเศษประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย

ข-1 แบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้บริหาร ครูพลศึกษา

ข-2 แบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข-1 แบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามความคิดเห็น

การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีต่อการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการสอนกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

2. ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยใคร่ขอให้รายละเอียดเกี่ยวกับ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพปัญหา หมายถึง สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรค ที่มีผลเกี่ยวข้องกับจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล

ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่เป็นจะทำให้เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล

การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับระดับความสามารถ เน้นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ การฝึกปฏิบัติตามกฎกติกา การยอมรับในผลแพ้ชนะ การมีน้ำใจซึ่งกันและกัน ความสามัคคีกันในกลุ่ม และการประเมินตนเองเป็นต้น

น้ำใจนักกีฬา หมายถึง หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา หรือแม้แต่ในการทำงาน และในการมีชีวิตร่วมกันก็ตาม เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงานและการมีชีวิตร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีแก่ทุกๆฝ่าย

ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้

- 3) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
- 4) ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา
- 5) ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา
- 6) ด้านการมีน้ำใจ
- 5.) ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการวิจัย ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยขอร้องว่าข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นางสาวนิศาชล ภาวงศ์

นิสิตหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. ความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรรายวิชา ( ) ผู้บริหาร ( ) ครู ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
3. รายวิชาที่สอน.....
4. อายุ
( ) 21-30 ปี ( ) 31-40 ปี ( ) 41-50 ปี ( ) 51-60 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. วุฒิทางการศึกษา
( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท
( ) ปริญญาเอก ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผลจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์สำหรับการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก และจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียแต่อย่างใดสำหรับตัวท่าน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละค่ามีความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็นด้านสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้

ระดับคะแนน 5 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหามากที่สุด

ระดับคะแนน 4 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหามาก

ระดับคะแนน 3 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาปานกลาง

ระดับคะแนน 2 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาน้อย

ระดับคะแนน 1 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาน้อยที่สุด

ระดับความคิดเห็นด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความต้องการจำเป็นมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความต้องการจำเป็นมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความต้องการจำเป็นปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความต้องการจำเป็นน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3

คำชี้แจง โปรดแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ท่านจะมีวิธีการอย่างไรในการเชื่อมโยงเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬากับเนื้อหาหลักสูตรแกนกลางเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ท่านมีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาอย่างไรที่จะสามารถเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนได้

.....

.....

.....

.....

4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ท่านจะมีวิธีการอย่างไรในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรว่าผู้เรียนได้รับความรู้และการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4

คำชี้แจง โปรดแสดงข้อคิดเห็นและยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา

1) กรุณายกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนที่ท่านได้เคยพบเห็นในคาบเรียนวิชาพลศึกษา

ข-2 แบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียน

แบบสอบถามความคิดเห็น

การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

2. ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยใคร่ขอให้รายละเอียดเกี่ยวกับ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพปัญหา หมายถึง สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรค ที่มีผลเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล

ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่เป็นจำเป็นจะให้เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล

การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับระดับความสามารถ เน้นกิจกรรมที่พัฒนา

ความสามารถในการตัดสินใจ การฝึกปฏิบัติตามกฎกติกา การยอมรับในผลแพ้ชนะ การมีน้ำใจซึ่งกันและกัน ความสามัคคีกันในกลุ่ม และการประเมินตนเองเป็นต้น

น้ำใจนักกีฬา หมายถึง หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา หรือแม้แต่ในการทำงาน และในการมีชีวิตร่วมกันก็ตาม เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงานและการมีชีวิตร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นผลดีแก่ทุกๆฝ่าย

ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้

- 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา
- 3) ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา
- 4) ด้านการมีน้ำใจ
- 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการวิจัย ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อตอบแบบสอบถาม และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นางสาวนิศาชล ภาวงศ์

นิสิตหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. ความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรรายวิชา ( ) ผู้เรียน ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. อายุ ( ) 15-16 ปี ( ) 17-18 ปี ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. วุฒิทางการศึกษา ( ) ระดับมัธยมศึกษาปีที่.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผลจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์สำหรับการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก และจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียแต่อย่างใดสำหรับตัวท่าน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละค่ามีความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็นด้านสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้

ระดับคะแนน 5 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหามากที่สุด

ระดับคะแนน 4 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหามาก

ระดับคะแนน 3 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาปานกลาง

ระดับคะแนน 2 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาน้อย

ระดับคะแนน 1 คะแนน หมายถึง สภาพปัญหาน้อยที่สุด

ระดับความคิดเห็นด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความต้องการจำเป็นมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความต้องการจำเป็นมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความต้องการจำเป็นปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความต้องการจำเป็นน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ที่	หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น													
		สภาพปัญหา					ความต้องการ จำเป็น								
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
3.1	กิจกรรมพลศึกษาที่เรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬามากน้อยเพียงใด														
3.2	ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาในทุกสัปดาห์														
3.3	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ														
4	ด้านการวัดและประเมินผล														
4.1	ผู้เรียนได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย														
4.2	ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนจากครูผู้สอน														
4.3	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ของผู้สอน														

ตอนที่ 3

คำชี้แจง โปรดแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.1 ที่ผ่านมามีผู้เรียนคิดว่าการเรียนพลศึกษาได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดน้ำใจนักกีฬาหรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.2 ผู้เรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาในอนาคต ควรมีการมุ่งเน้นเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2) ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการมีน้ำใจนักกีฬามาเชื่อมโยงในกิจกรรมพลศึกษาให้มากขึ้น

.....

.....

.....

.....

3) ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาผู้เรียนได้เคยปฏิบัติกิจกรรมที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาอย่างไรบ้าง หากไม่เคยโปรดยกตัวอย่างที่ผู้เรียนอยากให้มีการปฏิบัติมากที่สุด เช่น ได้ทำกิจกรรมใด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำใจนักกีฬา หรือได้ฝึกเป็นกรรมการผู้ตัดสินและกองเชียร์เมื่อมีการแข่งขันภายในห้องเรียน เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้เรียนคิดว่าการประเมินผลด้านการเสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียนในการเรียนพลศึกษา มีความสำคัญหรือไม่ เพราะเหตุใด

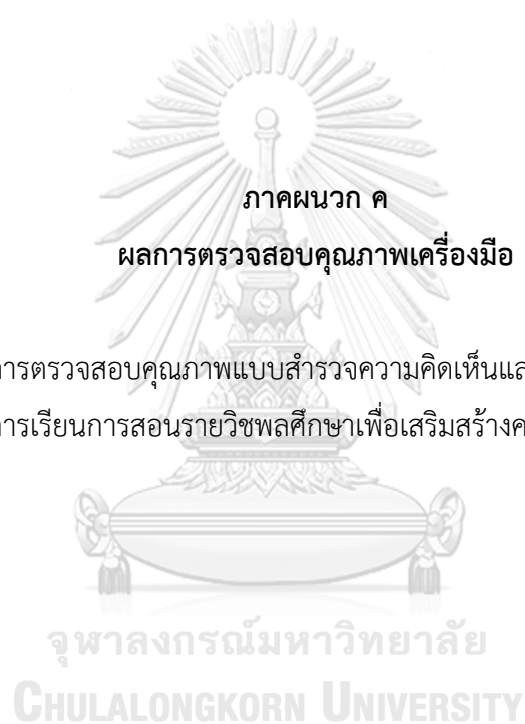
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 4

คำชี้แจง โปรดแสดงข้อคิดเห็นและยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬา

1) กรุณายกตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬาที่ท่านได้เคยพบเห็นในคาบเรียนพลศึกษา

.....
.....
.....

ค-1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพการจัดการ
เรียนการสอนรายวิชาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจของผู้บริหารและครูพลศึกษา

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
3	1	1	0	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
5	0	1	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
6	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	0	0	3.00	0.60	ใช้ได้
9	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
10	0	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
11	0	1	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
12	0	1	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
13	0	1	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
14	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
15	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
17	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.73	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจของนักเรียน

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
5	0	1	1	1	0	3.00	0.6	ใช้ได้
6	1	1	1	0	0	3.00	0.6	ใช้ได้
7	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
9	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
11	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
12	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
13	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
14	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
15	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
16	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
17	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	4.00	0.8	ใช้ได้
รวม							0.77	ใช้ได้

ง-1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 17-18)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2560
แผนการเรียนรู้เรื่อง การแข่งขันเป็นทีม	หน่วยการเรียนรู้ การแข่งขันวอลเลย์บอล	
เวลา 50 นาที	จำนวน 1 คาบ	ห้อง
		วันที่

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

การเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมจะให้สนุกนั้นจะต้องมีการแข่งขัน ซึ่งเป็นการนำเอาทักษะที่ได้ฝึกฝนมาพร้อมกับความสัมพันธ์ในทีม เพื่อมาใช้วางแผนการเล่นทีม และที่สำคัญผู้เล่นทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รวมทั้งผู้เล่นทุกคนต้องรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน เพื่อให้การเล่นเป็นไปอย่างถูกต้อง ปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับควมมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นทีม 2 ใน 3 ข้อได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแข่งขันทีมและตัดสินตามกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถกระโดดตบต่อเนื่อง 12 ครั้ง 2 เซตได้
4. นักเรียนแสดงควมมีน้ำใจนักกีฬาช่วยเหลือเพื่อนโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในห้องที่ทำไม่ถูกต้อง
5. นักเรียนแสดงควมกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ในขณะที่แข่งขันทีม ด้วยความตั้งใจ

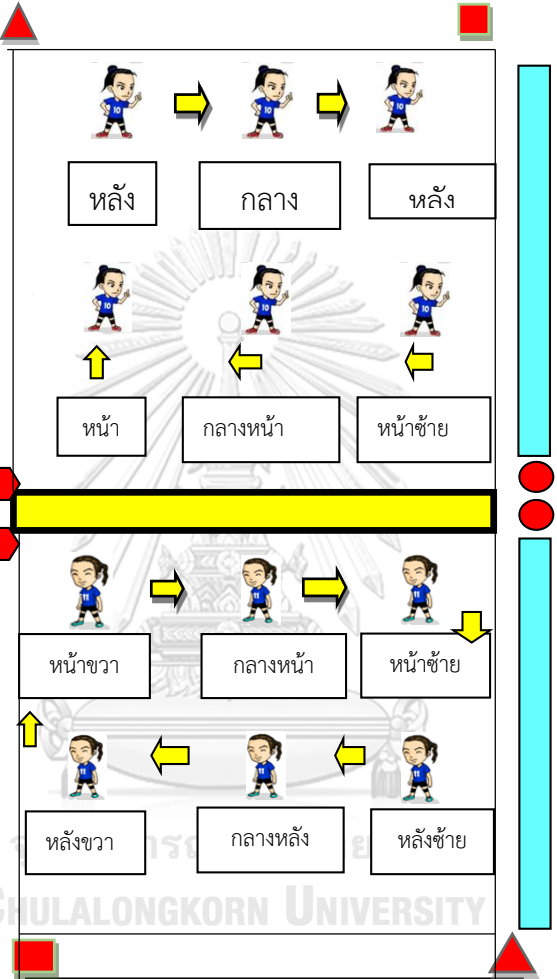

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดเกิดควมสนุกสนานในการแข่งขันและปฏิบัติตามกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง และแสดงออกถึงควมมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างเหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>1. การหมุนตำแหน่ง หมุนตำแหน่งตามเข็มนาฬิกาทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนเสิร์ฟของฝั่งตนเอง ยกเว้นแต้ม ศูนย์ต่อศูนย์</p> <p>2. วิธีการเล่น(ผู้เล่นในสนาม 2 ทีม) การรับ ให้รับ 2 ทักษะ คือ - อันเดอร์ - เซต การเสิร์ฟ ให้เสิร์ฟมือล่างเท่านั้น การพูด ให้พูด 2 อย่าง - ปล่อย คือ คนพูดเล่น - เล่นด้วย คือ ให้เพื่อนในสนามเล่น</p> <p>3. วิธีการตัดสิน ทีมผู้ตัดสินประกอบไปด้วยตำแหน่งต่างๆ ดังนี้ กรรมการตัดสิน 2 คน ให้พูด 2 อย่างคือ - เสียเปลี่ยนเสิร์ฟ พูดเมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟเสียแต้ม - ได้แต้มเสิร์ฟต่อ พูดเมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟได้แต้ม หมายเหตุ การขานแต้มเมื่อบอลอยู่ในมือผู้เสิร์ฟ ให้ขานแต้มทีมที่ได้เสิร์ฟขึ้นก่อนตามด้วยทีมที่รับ คนเก็บบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ตสนามฝั่งซ้ายฝั่งละคน ทำหน้าที่เก็บบอลและส่งให้ผู้ยื่นบอล คนยื่นบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ตสนามฝั่งขวาฝั่งละคน</p>	<p>1.ขั้นเตรียม /การอบอุ่นร่างกาย(5 นาที) 1.1 นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>1.2 ครูนำยืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาที ดังนี้(ภาคผนวก1)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ยืดกล้ามเนื้อและข้อต่อที่คอ 2. ยืดกล้ามเนื้อหลังส่วนบน 3. การยืดกล้ามเนื้อหัวไหล่ 4. การยืดกล้ามเนื้อหน้าท้อง 5. การยืดกล้ามเนื้อหลังและสะโพก 6. การยืดกล้ามเนื้อขาด้านหลังและหลังส่วนล่าง 7. การยืดกล้ามเนื้อหน้าขา 8. การยืดกล้ามเนื้อหน้าข้อสะโพก 9. การยืดต้นขาด้านใน 10. การยืดหลังด้านข้าง <p>ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพ</p>	<p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p> <p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้																																	
<p>ทำหน้าที่รับบอลจากผู้เก็บบอลและส่งให้ผู้เสิร์ฟ</p> <p>สกอร์บอร์ด 2 คน ทำหน้าที่นับแต้มและพลิกสกอร์ตามที่กรรมการตัดสิน</p> <p>กติกาการแข่งขัน</p> <p>- แข่ง 15 แด้ม 1 เซต เมื่อถึง 8 แด้มให้เปลี่ยนตัวผู้เล่นทั้ง 2 ทีม</p> <p>**หมายเหตุ ทีม 2 ทีมที่รอแข่ง ให้เชียร์ทีมที่กำลังแข่งขันเพื่อสร้างบรรยากาศการแข่งขันให้สนุกสนาน</p> <p>**เพิ่มเติม ให้นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเองเป็นระบบตามที่ตนเองได้รับมอบหมาย ไม่ทำเกินหน้าที่ เช่น “ผู้แข่งขันไม่ต้องตามเก็บบอล”</p>	<p>1.3 ครูให้นักเรียนกระโดดตบ 12 ครั้ง</p> <p>1.4 ครูให้นักเรียนกระโดดตบดับเปิด 12 ครั้ง</p> <p>2.ชั้นอธิบายสาริต(5นาที)</p> <p>หน้าที่</p> <p>2.1 ครูให้เรียนนั่งเป็นแถวตอน 5 แถวตามทีมที่แบ่งไว้ในคาบที่แล้ว</p> <p>2.2 ครูแบ่งหน้าที่ของแต่ละทีมจะต้องปฏิบัติขณะแข่งขันทีมอย่างชัดเจน ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่น 2 ทีม คือทีมผู้แข่งขัน - ผู้เล่น 1 ทีม คือผู้ตัดสิน ,เก็บบอล , สกอร์บอร์ด - ผู้เล่น 2 ทีม กองเชียร์ - แข่ง 15 แด้ม 1 เซตแล้วเปลี่ยนหน้าที่ของทีมจากทีมแข่งไปตัดสินจากทีมตัดสินให้ไปแข่งตามลำดับ <p>สายการแข่งขัน</p> <table border="1" data-bbox="571 1249 1062 1760"> <thead> <tr> <th>ทีมแข่งขัน</th> <th>ทีมตัดสิน</th> <th>กองเชียร์</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ทีม1 พบ ทีม2</td> <td>ทีม3</td> <td>ทีม4 ทีม5</td> </tr> <tr> <td>ทีม4 พบ ทีม5</td> <td>ทีม1</td> <td>ทีม2 ทีม3</td> </tr> <tr> <td>ทีม1 พบ ทีม3</td> <td>ทีม5</td> <td>ทีม2 ทีม4</td> </tr> <tr> <td>ทีม2 พบ ทีม3</td> <td>ทีม4</td> <td>ทีม1 ทีม5</td> </tr> <tr> <td>ทีม1 พบ ทีม4</td> <td>ทีม2</td> <td>ทีม3 ทีม5</td> </tr> <tr> <td>ทีม2 พบ ทีม5</td> <td>ทีม3</td> <td>ทีม1 ทีม4</td> </tr> <tr> <td>ทีม1 พบ ทีม5</td> <td>ทีม4</td> <td>ทีม3 ทีม2</td> </tr> <tr> <td>ทีม2 พบ ทีม4</td> <td>ทีม5</td> <td>ทีม1 ทีม3</td> </tr> <tr> <td>ทีม3 พบ ทีม5</td> <td>ทีม1</td> <td>ทีม2 ทีม4</td> </tr> <tr> <td>ทีม3 พบ ทีม4</td> <td>ทีม2</td> <td>ทีม1 ทีม5</td> </tr> </tbody> </table> <p>3.ชั้นฝึกทักษะ(10นาที)</p> <p>- ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่กลุ่มตนเองที่ได้รับมอบหมาย</p>	ทีมแข่งขัน	ทีมตัดสิน	กองเชียร์	ทีม1 พบ ทีม2	ทีม3	ทีม4 ทีม5	ทีม4 พบ ทีม5	ทีม1	ทีม2 ทีม3	ทีม1 พบ ทีม3	ทีม5	ทีม2 ทีม4	ทีม2 พบ ทีม3	ทีม4	ทีม1 ทีม5	ทีม1 พบ ทีม4	ทีม2	ทีม3 ทีม5	ทีม2 พบ ทีม5	ทีม3	ทีม1 ทีม4	ทีม1 พบ ทีม5	ทีม4	ทีม3 ทีม2	ทีม2 พบ ทีม4	ทีม5	ทีม1 ทีม3	ทีม3 พบ ทีม5	ทีม1	ทีม2 ทีม4	ทีม3 พบ ทีม4	ทีม2	ทีม1 ทีม5	<p>-นักเรียนมี</p> <p>สมรรถภาพทางกายที่ดี</p> <p>-นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการแข่งขันและวิเคราะห์การแข่งขัน</p> <p>-นักเรียนมีทักษะปฏิบัติในการแข่งขันทีมและตัดสินตามกติกา</p>
ทีมแข่งขัน	ทีมตัดสิน	กองเชียร์																																	
ทีม1 พบ ทีม2	ทีม3	ทีม4 ทีม5																																	
ทีม4 พบ ทีม5	ทีม1	ทีม2 ทีม3																																	
ทีม1 พบ ทีม3	ทีม5	ทีม2 ทีม4																																	
ทีม2 พบ ทีม3	ทีม4	ทีม1 ทีม5																																	
ทีม1 พบ ทีม4	ทีม2	ทีม3 ทีม5																																	
ทีม2 พบ ทีม5	ทีม3	ทีม1 ทีม4																																	
ทีม1 พบ ทีม5	ทีม4	ทีม3 ทีม2																																	
ทีม2 พบ ทีม4	ทีม5	ทีม1 ทีม3																																	
ทีม3 พบ ทีม5	ทีม1	ทีม2 ทีม4																																	
ทีม3 พบ ทีม4	ทีม2	ทีม1 ทีม5																																	

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p style="text-align: center;">แบบฝึกที่ 1 การยืนประจำตำแหน่งของผู้แข่งขันและผู้ตัดสิน</p> <p>1. ครูให้นักเรียนยืนตามตำแหน่งต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">**การหมุนตำแหน่ง หมุนตามเข็มนาฬิกา</p> <p> = ผู้เล่นในสนาม = ทิศทางการหมุน = ชื่อตำแหน่ง = เส้นแบ่งเขตแดน </p>	

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>ผู้เสิร์ฟ = คนเก็บบอล = คนยื่นบอลให้ = สกอร์บอร์ด = ผู้ตัดสิน = ทีมกองเชียร์</p> <p>4. นำไปใช้(25 นาที)</p> <p>กิจกรรมที่ 1 การแข่งขันทีม</p> <p>1. ครูให้นักเรียนเริ่มทำการแข่งขัน ซึ่งทำการ 15 แด้ม 1 เซต ถึง 8 แด้มเปลี่ยนตัวผู้เล่น</p> <p>2. ผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่สนามทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>3. ในขณะที่แข่งขันครูแนะนำถึงวิธีการเล่น วิธีการตัดสินในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น</p> <p>3. เมื่อครบ 15 แด้มให้ผู้แข่งขันยืนหลังเส้น หลัง ครูให้สัญญาณนกหวีด 1 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนสัมผัส</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p> <p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ(5 นาที)</p> <p>5.1 ให้นักเรียนเก็บลูกวอลเลย์บอลให้เรียบร้อย</p> <p>5.2 ให้นักเรียนกลับมานั่งตามแถวเดิม</p> <p>5.3 ครูย้ำเตือนเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>5.4 ครูชี้แจงการเรียนในคาบถัดไป จากนั้นปล่อยนักเรียนให้ไปทำความสะอาดร่างกายก่อนเข้าเรียนในวิชาต่อไป</p>	<p>- นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน</p>

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. ป้ายเลขที่นักเรียน

การวัดและประเมิน

1. ครูสังเกตการตอบคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันทีม 2 ใน 3 ข้อ
2. ครูสังเกตความถูกต้องในแข่งขันทีมและตัดสินตามกติกาการเล่นทีมของนักเรียน
3. ครูสังเกตสมรรถภาพทางกายจากกระโดดตบต่อเนื่อง 12 ครั้ง 2 เซตได้ ได้
4. ครูสังเกตความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในห้องที่ทำไม่ถูกต้อง
5. ครูสังเกตความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ความตั้งใจ ในขณะที่เรียนแข่งขันทีมและตัดสินตามกติกาการเล่นทีม

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

วิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา (กีฬาวอลเลย์บอล) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ /.....

เรื่อง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง พิจารณาใส่คะแนน (3,2,1) ลงในช่องว่างให้ตรงกับการปฏิบัติกิจกรรมตามเกณฑ์การประเมิน

ชื่อ -สกุล	พฤติกรรมประเมิน											หมายเหตุ
	การตรงต่อเวลา	ความมีระเบียบวินัย	ความสนใจ /ความตั้งใจ	ความร่วมมือ กับหมู่คณะ	ความรับผิดชอบ	ความเป็นผู้นำผู้ตาม	ความซื่อสัตย์	ความมีน้ำใจ	ความเสีย / สนุกสนาน/	สุขนิสัย	คะแนนรวม	
	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	
1												เกณฑ์
2												คะแนน
3												การประเมิน
4												3=ดี
5												2=ปานกลาง
6												1=ปรับปรุง
7												-----
8												เกณฑ์การ
9												ผ่าน
10												ได้คะแนน
11												ไม่น้อยกว่า
12												ร้อยละ 50
13												(ไม่น้อยกว่า
14												15 คะแนน)
15												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 13-14)
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา
แผนการเรียนรู้เรื่อง กิจกรรมฐานเพื่อนำใจนักกีฬา	หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมฐาน
เวลา 50 นาที	จำนวน 1 คาบ	ห้อง
		วันที่

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

กิจกรรมฐานเป็นกิจกรรมประเภททีมและเน้นหนักการเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งได้จากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งภายในทีมจะต้องมีความสามัคคี เข้าใจกัน ในส่วนของตัวบุคคลนั้นก็ต้องมีความสามารถในเรื่องของการเคลื่อนที่ รวมทั้งทักษะต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมให้มากขึ้น และก่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงานเป็นทีม เรียนรู้ที่จะรับผิดชอบ และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รู้จักรักษากฎ กติกา และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

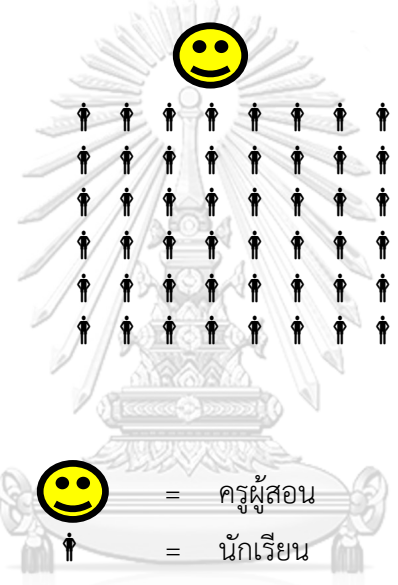
6. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาในการทำกิจกรรมฐานได้ 2 ใน 3 ข้อได้อย่างถูกต้อง
7. นักเรียนสามารถเคลื่อนที่ในกิจกรรมฐานได้อย่างถูกต้อง
8. นักเรียนสามารถวิ่งรอบสนามวอลเลย์บอล 2 รอบได้
9. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจโดยการช่วยเหลือสมาชิกในทีมและรู้จักยอมรับผลแพ้ชนะ
10. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ในขณะที่เรียนและทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดเกิดความสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬาและสามารถสามารถทำกิจกรรมฐานได้อย่างถูกต้อง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>กิจกรรมฐาน ฐานที่ 1 ฐานรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เกมวิ่งกระสอบเก็บลูกบอล วิธีการเล่น 1 เล่นโดยใช้กระสอบเพื่อสวมใส่และวิ่งไปเก็บลูกบอล โดยในการวิ่งต้องผ่านอุปสรรค โดยวิ่งผ่านกรวยที่ตั้งอยู่ โดยในฐานนี้จะทำให้ผู้เล่นฝึกความสามัคคีกันภายในกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน และได้เกิดการเคลื่อนไหว รู้จักยอมรับในผลแพ้ชนะและความสามารถของตนเอง</p> <p>ฐานที่ 2 ฐานความสามัคคี เกมพุงท่อน้ำ ด้วยนิ้วชี้ วิธีการเล่น 1. ใช้ท่อหรือหลอดที่มีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไป ยาวประมาณ ไม่เกิน 50 ซม. มีความยืดหยุ่น สามารถบรรจุน้ำได้ โดยให้นักเรียนในกลุ่มหัน</p>	<p>1.ขั้นเตรียม /การอบอุ่นร่างกาย(5 นาที) 1.1 นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>1.2 ครูนำยืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาทีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ยืดกล้ามเนื้อและข้อต่อที่คอ 2. ยืดกล้ามเนื้อหลังส่วนบน 3. การยืดกล้ามเนื้อหัวไหล่ 4. การยืดกล้ามเนื้อหน้าท้อง 5. การยืดกล้ามเนื้อหลังและสะโพก 6. การยืดกล้ามเนื้อขาด้านหลังและหลังส่วนล่าง 7. การยืดกล้ามเนื้อหน้าขา 8. การยืดกล้ามเนื้อหน้าข้อสะโพก 	<p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p> <p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>หน้าเข้าหากันยืนนิ้วชี้ ออกมาข้างใดข้างหนึ่ง และใช้นิ้วชี้ประคองท่อ หรือหลอดเพื่อลำเลียง น้ำจากจุดเริ่มต้นไปยังถึง น้ำที่เตรียมไว้ กลุ่มไหน สามารถลำเลียงน้ำ ได้มากที่สุดในเวลาที่กำหนด เป็นทีมที่ชนะ</p> <p>ฐานที่ 3 ฐานความอดทน เกม tower วิธีการเล่น ครูจะมีแผ่นฟิวเจอร์บอร์ด 4 เหลี่ยมผืนผ้าและสีเหลื่อมจตุรัส ให้แต่กลุ่ม กลุ่มละ 40 แผ่น จากนั้นให้แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนและต่อแผ่นฟิวเจอร์บอร์ดให้ได้สูงมากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด กลุ่มไหนทำได้สูงสุดเป็นทีมชนะ</p> <p>ฐานที่ 4 ฐานการทำงานเป็นทีม ส่งฟองน้ำข้ามฟาก ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้ขาหนีบฟองน้ำและส่งต่อ ถ้ากลุ่มไหนทำหล่นต้องเริ่มต้นใหม่ แข่งภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>9. การยืดต้นขาด้านใน 10. การยืดหลังด้านข้าง</p> <p>ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพ ครูให้นักเรียนวิ่งรอบสนาม วอลเลย์บอล 2 รอบ</p> <p>2.ชั้นอธิบายสาธิต(5นาที) 2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมฐานในแต่ละฐาน - ฐานที่ 1 ฐานการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย - ฐานที่ 2 ฐานความสามัคคี - ฐานที่ 3 ฐานความอดทน - ฐานที่ 4 ฐานการทำงานเป็นทีม</p> <p>2.2 ในการแข่งขันแต่ละฐาน จะบันทึกคะแนน ที่ได้ของแต่ละกลุ่ม และนำคะแนนมาสรุปรวมเพื่อหาผู้ชนะ</p> <p>3.ชั้นฝึกทักษะ(10 นาที) 1.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มโดยทำการแข่งขัน 2 กลุ่มและอีก 2 กลุ่มทำหน้าที่เป็นกรรมการ 2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำฐาน แบ่งหน้าที่ของแต่ละคน ให้ฝึกซ้อม ฐานละ 3 นาที เพื่อวางแผน และเปลี่ยนฐาน</p>	<p>-นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดี</p> <p>-นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการเล่นกิจกรรมฐาน</p> <p>-นักเรียนมีทักษะปฏิบัติในการเล่นกิจกรรมฐาน)</p> <p>- นักเรียนมีความสนุกสนานการกับการแข่งขัน</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4. ชี้นำไปใช้(25นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้สัญญาณนกหวีด ให้เริ่มแข่งขันกิจกรรมฐาน เมื่อจบการแข่งขันในแต่ละฐาน ให้แต่ละกลุ่มเปลี่ยนฐาน เมื่อกลุ่มไหนแข่งครบ 2 ฐานจึงสลับมาเป็นกรรมการ กำหนดเวลาแข่ง ฐานละ 5 นาที <p>5. ชื่นสรุปและสุขปฏิบัติ(5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนกลับมานั่งตามแถวเดิม ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป ครูย้ำเตือนเรื่องน้ำใจนักกีฬา ครูชี้แจงการเรียนในคาบถัดไป 	

สื่อ / อุปกรณ์

- กระสอบ 2 กระสอบ
- นกหวีด
- ลูกบอลพลาสติก ลูกเล็ก 50 ลูก
- ตะกร้าใส่ลูกบอล
- ท่อพลาสติก หรือหลอด 2 ชิ้น
- ถังน้ำ 2 ถัง

การวัดและประเมิน

- ครูสังเกตการตอบคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมฐานและความมีน้ำใจนักกีฬาได้ 2 ใน 3 ข้อ
- ครูสังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมฐาน
- ครูสังเกตสมรรถภาพทางกายจากวิ่งรอบสนามวอลเลย์บอล 2 รอบได้
- ครูสังเกตความมีน้ำใจนักกีฬาจากการทำกิจกรรมฐานในแต่ละฐาน
- ครูสังเกตความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ความตั้งใจ ในขณะที่เรียนด้วยความตั้งใจ

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

- การสังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

วิชา พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา (กิจกรรมฐาน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/.....

เรื่อง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง พิจารณาใส่คะแนน (3,2,1) ลงในช่องว่างให้ตรงกับการปฏิบัติกิจกรรมตามเกณฑ์การประเมิน

ชื่อ -สกุล	พฤติกรรมการประเมิน										หมายเหตุ	
	การตรงต่อเวลา	ความมีระเบียบวินัย	ความสนใจ / ความตั้งใจ	ความร่วมมือ กับหมู่	ความรับผิดชอบ	ความเป็นผู้นำ/ผู้ตาม	ความซื่อสัตย์	ความมีน้ำใจ	ความเสีย / สนุกสนาน/	สุบนิสัย		คะแนนรวม
	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	เกณฑ์
1												คะแนน
2												การ
3												ประเมิน
4												3=ดี
5												2=ปาน
6												กลาง
7												1=ปรับปรุง
8												-----
9												เกณฑ์การ
10												ผ่าน
11												ได้คะแนน
12												ไม่น้อยกว่า
13												ร้อยละ 50 (ไม่น้อยกว่า 15 คะแนน)

ลงชื่อ.....

แบบประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

ชื่อ-นามสกุล.....ระดับชั้น.....

วัน/เดือน/ปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ในช่องที่สอดคล้องกับระดับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดในการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

องค์ประกอบ	ระดับการปฏิบัติ/ผลการปฏิบัติ		
	1	2	3
1. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	☐ แสดงอาการไม่พอใจกับผลการแข่งขัน โวยวาย กล่าวถ้อยคำที่เยาะเย้ยซึ่งกันและกัน	☐ ไม่แสดงอาการที่ไม่พอใจกับผลการแข่งขัน ไม่โวยวาย ไม่กล่าวถ้อยคำที่เยาะเย้ยซึ่งกันและกันแต่ไม่สัมพันธ์กันกับทีมตรงข้ามหลังการแข่งขันจบสิ้นลง	☐ ไม่แสดงอาการที่ไม่พอใจกับผลการแข่งขัน ไม่โวยวาย ไม่กล่าวถ้อยคำที่เยาะเย้ยซึ่งกันและกันและสัมพันธ์กับทีมตรงข้ามหลังการแข่งขันจบสิ้นลงพร้อมกล่าวคำขอโทษซึ่งกันและกัน
2. ปฏิบัติตามกฎกติกาในการแข่งขัน	☐ ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาในการแข่งขัน	☐ ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขันในบางข้อ	☐ ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องทุกทุกข้อ
3. มารยาทในการเล่น	☐ ไม่มีมารยาทในการเล่น ยั่ว และกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามและไม่ให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและ	☐ มีมารยาทในการเล่น ไม่ยั่ว และไม่กลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามและให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมเล่นทีม	☐ มีมารยาทในการเล่น ไม่ยั่ว และไม่กลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามและให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่าย

	ฝ่ายตรงข้าม	เดียวกัน แต่ไม่ให้ เกียรติฝ่ายตรง ข้าม	เดียวกันและฝ่าย ตรงข้าม มีความ สุภาพอ่อนน้อมต่อ กรรมการและ เจ้าหน้าที่
4. มีน้ำใจ	☐ ไม่รู้จักช่วยเหลือ เพื่อนร่วมทีมและ ฝ่ายตรงข้าม ไม่ แบ่งปันอุปกรณ์ กีฬา และไม่มี ความเสียสละเพื่อ ส่วนรวม	☐ รู้จักช่วยเหลือ เพื่อนร่วมทีมและ ฝ่ายตรงข้าม รู้จัก แบ่งปันอุปกรณ์ กีฬา และมีความ เสียสละเพื่อ ส่วนรวม แต่ใน ขณะเดียวกันไม่ ช่วยครูผู้สอนใน การเก็บอุปกรณ์ การเรียนหลังจาก เลิกเรียน	☐ รู้จักช่วยเหลือ เพื่อนร่วมทีมและ ฝ่ายตรงข้าม รู้จัก แบ่งปันอุปกรณ์ กีฬา และมีความ เสียสละเพื่อ ส่วนรวม และช่วย ครูผู้สอนในการ เก็บอุปกรณ์การ เรียนหลังจากเลิก เรียน
5. มีส่วนร่วมและเห็น คุณค่า	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ในชั้นเรียนและไม่ ตอบคำถาม	☐ เข้าร่วมกิจกรรม ในชั้นเรียนแต่ไม่ สามารถตอบ คำถามได้ถูกต้อง	☐ เข้าร่วมกิจกรรม ในชั้นเรียนอย่าง สม่ำเสมอและ สามารถตอบ คำถามได้ถูกต้อง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิศาชล ภาวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2535 ที่จังหวัดสกลนคร สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เกียรตินิยมอันดับ 2 จาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558 และศึกษาต่อหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2559

